

ADVENT

Het Kerkblad van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten /4/2025

Jongeren

Jongeren in de kerk

Een redactionele reflectie

An het einde van het jaar, wanneer gezinnen samenkomen en de kerk zich richt op verwachting en vernieuwing, kiezen we bewust voor een thema dat ons allen raakt: de plaats van jongeren in de gemeente. Zij zijn dragers van toekomst, verandering en hoop. Hun aanwezigheid houdt ons wakker, alert en eerlijk.

Onderzoek laat zien dat jongeren in geloofsge-meenschappen bijzonder gevoelig zijn voor authenticiteit. Ze voelen snel aan wanneer woorden en daden niet overeenkomen.

Waar kerken een warme, betrouwbare omgeving bieden waarin hun vragen serieus worden genomen, ontstaat een voedingsbodem voor groei en veerkracht die hun verdere leven positief kan beïnvloeden.

Dat sommige jongvolwassenen de kerk (tijdelijk) verlaten, betekent niet dat zij zich afkeren van geloof of spiritualiteit. Vaak is het onderdeel van een zoektocht naar betekenis, geloofwaardigheid en ruimte om volwassen te worden in hun eigen tempo. Het geloof dat zij in hun jeugd meekregen

Duurzaamheid is belangrijk voor de Adventkerk. Ook *Advent* werkt mee aan een betere wereld, en wordt het gedrukt op papier dat het resultaat is van verantwoord bosbeheer. Onze drukker gebruikt inktten op plantaardige basis en machines draaiend op groene stroom.

verdwijnt zelden. Het blijft aanwezig als een stille bron die later opnieuw kan worden aangeboord, soms op onverwachte momenten.

Met dit decembernummer willen wij u uitnodigen om jongeren niet alleen te zien als de toekomst van de kerk, maar als mede-dragers van het heden. God werd in Christus nabij, kwetsbaar en benaderbaar. Juist in die ruimte komen jongeren tot bloei: wanneer hun stem echt gehoord wordt en zij kunnen groeien in vertrouwen. Hun bijdrage is van grote waarde voor hoe wij vandaag het evangelie vormgeven, zodat de blijde boodschap mensen blijft raken.

Moge dit nummer u inspireren om jongeren met nog meer aandacht, liefde en verwachting te omarmen. ☐

AGENDA

JANUARI	
Tien dagen van gebed	7-17
Leidersweekend	16-18
Landelijke Bijbelquiz	24
ACTS Netherlands	30-1
AJV Thanksgiving Concert	31
Bijbeltraining L1	31
Rentmeesterschapsabbat	31
FEBRUARI	
Bijbeltraining L1	7
Marriage Seminar	4
Christian Home & Marriage Week	14-21
AJV Bijbel Experience	21
MAART	
Lekenpredikersconferentie	1
Bijbeltraining L1	7
Landelijke Tienerclub	7
Bijbeltraining L1	14
Vrouwenpastoraattraining	15
Global Youth Day	21
Global Youth Week of Prayer	21-28
Masterguide Weekend	27-29
Online workshop rentmeesterschap	29

Alle evenementen zijn onder voorbehoud. Op onze website www.adventist.nl/agenda staat de meest actuele informatie.

Enrico Karg *Hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk.*

COLOFON

REDACTIE

Hoofdredacteur Enrico Karg

Redactie Silbert Elizabeth, Bert Hagenaars, Jeroen de Jager, Jeanette Lavies, Riemer Postma, Rob de Raad en Ruth Tiko.

Vormgeving Paul de Bruin – Limelight Design Studio

Foto omslag Adobe Indesign – Text-to-image

Druk Van de Ridder – VdR Druk & print

Oplage 3.800 exemplaren

Verschijningsfrequentie 4 maal per jaar

Wanneer u het blad ADVENT niet meer wilt ontvangen, kunt u dat kenbaar maken door ons te mailen op het adres: advent@adventist.nl

REDACTIEADRES

Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide

T: Landelijk Kantoor: 030 – 6939375 – **E:** advent@adventist.nl

W: www.adventist.nl of www.adventist.be

GIFTEN

Advent wordt gerealiseerd dankzij uw giften. De redactie bestaat voornamelijk uit vrijwilligers. Giften voor Advent kunt u overmaken op NL47 RABO 0117 7777 73 t.n.v. Kerkgenootschap der ZDA of gebruik de QR-code hiernaast. Voor financiële zaken, incl. donaties en wilsbeschikkingen, kunt u contact opnemen met de financiële afdeling via: finance@adventist.nl.

06 Velige kerk: verlossing, vergeving en gerechtigheid

10 IMPACT: Jongeren inspireren om te evangeliseren

22 Identiteit, geloof en de zoektocht naar verbondenheid

28 Jong geroepen: Interview met Jimmy Mercena

30 Niets is voor God onmogelijk: de kracht van 'Ja' zeggen tegen God

VERDER IN DIT NUMMER

- 04** Van het bestuur
- 13** Advent verwent
- 14** ADRA – Jongeren hebben de toekomst
- 16** Nieuws uit de wereldkerk
- 18** Kinderverhaal
- 20** Nieuws uit de regio
- 25** Adventgeschiedenis in perspectief
- 34** Verdieping bij de sabbatschool
- 36** PS & Doop
- 39** In Beeld
- 40** Van de voorzitter

De medewerkers van *Advent* wensen u fijne feestdagen en een gezegend nieuwjaar.

Najaars- vergadering Generale Conferentie

De verwachtingen waren hooggespannen voor de najaarsvergadering van de Generale Conferentie (Annual Council) die dit najaar werd gehouden van 8 t/m 15 oktober. Ongeveer driehonderdvijftig afgevaardigden vanuit de hele wereld waren gekomen naar Silver Spring, het hoofdkantoor van onze wereldkerk. Deze afgelopen zomer is Erton Köhler op de vijfjaarlijkse sessie van de Generale Conferentie tot wereldleider gekozen. Er was een duidelijk te voelen verwachting dat er een andere wind gaat waaien op wereldniveau.

Tekst/**Rob de Raad**

Köhler luisterde goed naar de wensen van het benoemingscomité door toe te staan dat in het team voor Ministerial Association, het team dat de zorg voor predikanten heeft en ook materialen ter ondersteuning faciliteert, ook een vrouwelijke predikant werd benoemd. Hij heeft de benoeming van een vrouwelijke predikant op deze belangrijke positie verdeeld, hoewel lang niet iedereen het daarmee eens was. Deze najaarsvergadering was de eerste vergadering na de verkiezingen van de afgelopen zomer.

Er heerste een andere sfeer

Zoals al aangegeven waren de verwachtingen hooggespannen. Vanaf het allereerste begin was het duidelijk dat er een andere sfeer heerste. Het welkom was warm en gedurende de zakelijke vergaderingen vond Köhler het niet noodzakelijk voortdurend de afgevaardigden toe te spreken. Hij liet het netjes over aan de verschillende hoofden van de departementen om hun rapportages te geven. Ook vond hij het niet nodig om zelf de rol van dagvoorzitter op zich te nemen, maar liet dit probleemloos aan zijn vicevoorzitters over.

De agendapunten werden zakelijker en beknopter behandeld waardoor vergaderingen nietodeloos uitliepen. Bij een dergelijke vergadering, zeker na de vijfjaarlijkse verkiezingen, vinden er altijd veranderingen plaats en worden nieuwe mensen op posten benoemd. Dat was ook deze keer het geval en in de keuzes die gemaakt zijn was het ook duidelijk dat Köhler op een aantal zaken achter de schermen wel degelijk orde op zaken stelt.

Köhler zegt en doet de juiste dingen. Hij is een relationeel

leider die iedereen het gevoel geeft dat je erbij hoort en dat we samen onderweg zijn. We zijn samen één familie en je hoort erbij. Ook wanneer er verschillen van benadering zijn of wanneer we het op bepaalde onderwerpen niet met elkaar eens zijn. Telkens weer werd benadrukt dat iedereen erbij hoort en dat we samen onderweg zijn naar het koninkrijk van God. Het resultaat was een gemoedelijke en ontspannen sfeer.

Gefundeerd in de Bijbel / Gericht op de missie

De slogan die door Erton Köhler voortdurend gebruikt werd is: 'Gefundeerd in de Bijbel. Gericht op de missie' (Grounded in the Bible. Focused on the Mission). Ook de verschillende departementen brachten hun rapportages in deze context. Het lijkt een overkoepelend thema te zijn voor deze komende bestuursperiode. Daarbij is het duidelijk dat ondanks een nieuwe wereldvoorzitter, de missie van de kerk heel veel nadruk zal blijven krijgen. Het is natuurlijk de reden van ons bestaan om zoveel mogelijk mensen te bereiken met het evangelie. En met de verkondiging van de spoedige komst van Jezus Christus om zijn rijk van vrede en gerechtigheid op te richten.

Het thema van deze najaarsvergadering was 'Integrated in Mission'. Wat onze culturele achtergrond ook is en waar we ook vandaan komen, wij zijn allemaal een deel van deze kerk, we zijn allemaal leden van die ene familie van God en we zijn allemaal geroepen om deel te hebben aan die ene opdracht en ons in te zetten voor de missie van de kerk.

Als zevendedagsadventisten zijn we allemaal geroepen om mee te doen met de verkondiging van de boodschap dat Christus spoedig terugkomt naar deze aarde om zijn rijk op te richten. De strategie van de Generale Conferentie

voor 2025-2030 kent dan ook vier hoofdpunten: 1) Gemeenschap hebben met God 2) Onze identiteit in Christus 3) Eenheid in de Geest en 4) Missie voor iedereen.

Evangelisatieprojecten

De kerk kent grote uitdagingen. Één daarvan is het bereik van mensen die wonen in de 10/40 window, een geografische aanduiding op de wereldkaart. De nieuwe secretaris van de wereldkerk Rick McEdward, die zelf jarenlang in het Midden-Oosten zendeling is geweest, beschreef de enorme uitdaging waar we voor staan. De 10/40 window bevat 69 landen

Köhler zegt en doet de juiste dingen

waar 66% van de wereldbevolking woont oftewel 5,4 miljard mensen tegenover 2,8 miljard in de rest van de wereld. In dit gebied woont maar 12 % van alle adventisten ter wereld of 1 op de 1946 bewoners in vergelijking met 1 adventist op de 135 mensen in de rest van de wereld. McEdward merkte daarom ook terecht op dat de benadering van mensen in de 10/40 window ons tot aan de terugkeer van Jezus zal bezighouden.

Erton Köhler, voorzitter van de Generale Conferentie van Zevendedagsadventisten

Een nieuwe evangelisatiecampagne zal in september 2027 wereldwijd van start gaan. September 2027 is het precies 2000 jaar geleden dat Jezus zich liet dopen in de rivier de Jordaan. Daarna begon Jezus met kracht de verkondiging van zijn boodschap van de liefde van God voor alle mensen. De kerk in Nederland bestaat in september 2027 honderdveertig jaar. De septembermaand gebruiken wij hier in Nederland voor de organisatie van een evangelisatiecampagne zoals we pas hebben gehad met het Grote Opdracht Festival. Erton Köhler zal naar Nederland komen om het startschot te geven voor deze landelijke evangelisatie-actie en om deze mijlpaal te markeren door in ons midden te zijn.

Preek van Köhler

Het hoogtepunt van de vergadering was de preek van Erton Köhler op sabbatmorgen getiteld 'Let's all go together'. Zo deed hij opnieuw een oproep om de eenheid van de kerk te bewaren. We zijn samen onderweg naar het Koninkrijk van God. We behoren tot dezelfde familie ondanks onze verschillen en opvattingen. Samen zijn we sterk. 'De eenheid van de kudde dwingt de leeuw om hongerig te gaan slapen' aldus Köhler.

De preek was passend voor de leider van een wereldkerk, een moment van inspiratie en motivatie voor iedereen. Ook de keuze van de muziek droeg daaraan bij. De meerdaagse vergadering werd afgesloten door woorden van dankbaarheid uitgesproken door alle drie de leden van het Dagelijks Bestuur van de Generale Conferentie en vier mensen vanuit de zaal. Het was een voorrecht om hiervan deel uit te maken. Ik kijk nu al uit naar wat we nog meer kunnen verwachten in de toekomst. □

Rob de Raad is voorzitter van de Nederlandse Adventkerk.

Velige kerk

EEN HUIS VAN BESCHERMING, VERLOSSING,
GERECHTIGHEID EN VERGEVING

Een paar jaar geleden werd ik door een jeugdgroep uitgenodigd om hun Bijbelstudie te leiden. De studie ging over de autoriteit van Jezus Christus en de impact die Hij op onze levens kan hebben. Een geschikt verhaal om dit uit te leggen is Marcus 5:1-20, het verhaal van een man die door demonen bezeten is. Een verhaal dat het verschil laat zien dat Jezus Christus in ons leven maakt tijdens persoonlijke stormen.

Tekst/Gabriel Kwayie

Stormen en demonen

Jezus had net de storm op het meer gekalmeerd waarmee zijn leerlingen werden geconfronteerd op weg naar de Gerasenen. Toen ze bij de kust aankwamen, kregen ze opnieuw met een storm te maken. Maar deze keer was het een man die vocht tegen zijn eigen persoonlijke storm. Hij worstelde met de boze geesten die hem beheersen, een legioen demonen. Een perfecte scène van goed tegen kwaad. Jezus, vervuld met de heilige Geest, stond oog in oog met deze man in wiens geest een legioen demonen woonde. Zelfs kettingen konden de man niet in bedwang houden. Zijn geschreeuw werd van verre gehoord, dag en nacht, terwijl hij ronddoolde tussen de graven. Maar toen de demonen Christus zagen, hadden ze geen andere keuze dan dit kost-

bare kind van God over te geven. Marcus beschrijft hoe de man naar Jezus rende en zich aan zijn voeten wierp (Marcus 5: 6 – 10). De demonen erkenden dat ze te maken hadden met iemand wiens gezag die van hen overtrof. Het was een machtig legioen, maar hun verdedigingstaktiek was niet opgewassen tegen de gezag van Jezus Christus. Ze hadden geen andere keuze dan zich voor Hem te vernederen en deze man te laten gaan. Eindelijk werd de man uit zijn storm bevrijd. Inderdaad, met Jezus Christus in het schip kunnen jij en ik glimlachen over de stormen van het leven.

Veiligheid

Net toen ik wilde afronden, zag ik een hand omhoog gaan. Ik heb een vraag, zei iemand. 'Waarom werd de man met kettingen geboeid? Als ze wisten dat hij gevangen

gehouden werd door een legioen demonen en ze gaven voldoende om hem om hem te willen helpen, waarom hebben ze hem dan vastgeketend? Brachten ze hem op die manier niet in gevaar?' Voordat ik kon antwoorden, riep iemand anders: 'Misschien om te voor-

/Veiligheid betekent ook emotioneel, spiritueel en relationeel welzijn

komen dat hij zichzelf met stenen zou bezeren.' 'Nee, dat denk ik niet. Hoe veilig is dat? Geen wonder dat hij in de graven is gaan wonen. Hij voelde zich niet veilig bij zijn eigen mensen,' antwoordde de vragensteller. Iemand schreeuwde achter uit de zaal: 'Maar waarom niet, voordat ze hem opsloten? Hij was

een gevaar voor zichzelf en anderen. De mensen in de stad voelden zich waarschijnlijk ook onveilig door zijn gedrag.' Ik denk dat je je nu wel kunt voorstellen hoe de rest van deze Bijbelstudie verder is gegaan. Ik kwam om te praten over gezag en het verschil dat Jezus Christus maakt, maar nu hadden we het over veiligheid en onze kerkgemeenschap. Hoe veilig zijn we in onze huizen en kerken? Volgens de *Oxford English Dictionary* is veiligheid 'de toestand van beschermd zijn tegen gevaar, risico of verwonding, of het zo

klein mogelijk maken van het risico hierop.' In de context van het kerkelijk leven gaat dit verder dan fysieke bescherming. Veiligheid betekent ook emotioneel, spiritueel en relationeel welzijn binnen de geloofsgemeenschap.

Onveiligheid in geloofsgemeenschappen

Kerken willen plaatsen zijn van toevlucht, morele vorming en gemeenschappelijke bloei. Helaas is misbruik - fysiek, seksueel, emotioneel en spiritueel - binnen religieuze gemeenschappen in de afgelopen decennia herhaaldelijk voorgekomen. Dit toont aan dat de heilige ruimte niet automatisch veilig is. Volgens het CBS meldden in 2024 ongeveer 1,7 miljoen mensen van 16 jaar en ouder dat ze slachtoffer waren van een of meer vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag. Veilig Thuis meldde in 2023 127.390 meldingen te hebben ontvangen over kindermishandeling en huiselijk geweld. Iemand opzettelijk of onbewust lichamelijk, psychisch/emotioneel of seksueel verwonden of

beschadigen met de bedoeling om te domineren, te intimideren, te controleren en/of macht uit te oefenen, staat bekend als misbruik. Dit kan op zichzelf staan of een gewoonte zijn, met voorbedachte rade of spontaan. Degene die het misbruik pleegt, wordt meestal de dader genoemd; degene die misbruikt wordt, wordt meestal het slachtoffer genoemd.

Verstoring in het lichaam van Christus

'Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden.'¹ Deze tekst wordt vaak aangehaald om het belang van gemeenschap en harmonie tussen gelovigen te onderstrepen. De tekst suggereert dat de aanwezigheid van Jezus Christus voelbaar is wanneer christenen in zijn naam samenkomen voor gebed, aanbidding of onderlinge steun. Als dit waar is, zouden Gods mensen zich dan ooit onveilig moeten voelen onder medegelovigen? Samenkomen in zijn naam betekent het delen van dezelfde visie; maar niet alle aanwezigen delen dezelfde missie. Ze kunnen

GELOOFSGEMEENSCHAP/VEILIGE KERK

de beste bedoelingen hebben, maar hun gedrag kan soms versterking veroorzaken binnen het lichaam van Christus.

In die context spreekt Matteüs 18:15-20 over verzoening en vergeving. Jezus instrueert zijn volgelingen over hoe om te gaan met een situatie waarin een gelovige heeft gezondigd tegen een ander. Hij bouwt voort op het principe van twee of drie getuigen in een zaak, zoals genoemd in Deuteronomium 19:15. Hiermee erkent Jezus dat het leven inderdaad onvoorspelbaar is. De kans

/ Misbruik in welk vorm dan ook verstoort het lichaam van Christus

is reëel dat de gebrokenheid van de wereld de deuren van de kerkgemeenschap binnenkomt. Wat er ook gebeurt, Jezus Christus herinnert ons eraan dat Gods missie niet is veranderd. Ze is gebouwd op het fundament van liefde, orde en herstel.² We hebben een zorgplicht voor zowel de zwakken als de sterken. Als getuigen van de wereld om ons heen moeten we ons bewust zijn van ongepast gedrag en bereid zijn dit te melden. Van misbruik zouden we zelfs aangifte moeten doen. 'U weet toch dat u een tempel van God bent en dat de Geest van God in uw midden woont? Als iemand Gods tempel vernietigt, zal God hem vernietigen, want Gods tempel is heilig – en die tempel bent u zelf.'³ Wij zijn het lichaam van Christus. Misbruik in welke vorm dan ook verstoort het lichaam van Christus – voor het slachtoffer, voor de dader en voor de kerk die achterblijft met de gekwetste leden. Het berooft kinderen van hun onschuld en gevoel van eigenwaarde terwijl het hun idee van God en zijn plannen voor hun leven verstoort. We hebben grote behoefte aan gepast gedrag ten opzichte van elkaar.

Helpen bij misbruik

Misbruikt worden is een beangstigende en traumatische ervaring. Wat er na het misbruik gebeurt, is net zo belangrijk. Het is van vitaal belang om het slachtoffer niet de schuld te geven door beschuldigende of afwijzende uitspraken te doen zoals 'Het was vast niet zijn bedoeling om je pijn te doen' of 'Het is niet erg; je komt er wel overheen.' In plaats daarvan moeten we troostende uitspraken doen zoals 'Ik ben blij dat je me in vertrouwen hebt genomen; samen kunnen we hulp voor je zoeken.' Een veilige kerk is niet alleen de afwezigheid van schade, maar de actieve cultivering van vertrouwen, transparantie en rechtvaardigheid door theologische overtuiging en institutioneel ontwerp.⁴

Volgens de antropoloog Julian Steward legt elke gemeenschap cultureel de nadruk op wederzijdse zorg, die de bescherming van haar mensen garandeert. Deze culturele praktijken zijn duidelijk zichtbaar in hun gastvrijheid, vrijgevigheid en bestuur. Hoewel deze culturele mandaten in hun context algemeen

/ Sinds het begin van de wereld zijn onze veiligheid en ons welzijn Gods prioriteit geweest

aanvaard zijn, bevatten ze morele elementen die in andere culturen voor problemen kunnen zorgen.⁵ Ongeacht de cultuur van een bepaalde groep, erkennen wij als volgelingen van Christus het imago Dei (ieder mens draagt het beeld van God in zich ... Genesis 1:27), dat de intrinsieke waardigheid en waarde van ieder mens bevestigt. Het beschermen van personen tegen misbruik is geen sociaal aanhangsel bij het christelijk leven, maar een verplichting die voortvloeit uit de overtuiging dat degenen die naar Gods beeld zijn gemaakt met respect en zorg moeten worden behandeld.

Kerkelijke herwaardering

In de twintigste eeuw vonden er in de westerse wereld belangrijke verschuivingen en culturele hervormingen plaats. Migratie en een verhoogd publiek bewustzijn hebben geleid tot een maatschappelijke herwaardering. Gedrag dat een paar jaar geleden nog normaal was, wordt nu anders bekeken. Als kerkgemeenschap vormen wij daarop geen uitzondering. We kunnen niet ontkennen dat er behoefte is aan een kerkelijke herwaardering, die gekenmerkt wordt door een combinatie van pastoraal management en beleid gericht op bescherming, waarbij rekening wordt gehouden met het burgerlijk recht en de Bijbel. Als christenen is het ons doel een weg te vinden die niet arrogant of onverschillig is, maar die getuigt van trouwe toewijding. Dit pad vereist toewijding aan de leer van Jezus en een bereidheid Hem te volgen, zelfs als dit vereist dat persoonlijke agenda's worden opgeofferd.⁶ Daarom structureert een veilige kerk haar theologie, bestuur, pastorale praktijk en gemeenschappelijke cultuur bewust zo dat alle individuen, vooral kinderen, jongeren en andere kwetsbare personen, beschermd worden tegen schade en ondersteund worden als er toch schade optreedt.

Scott Book/Shutterstock.com

Verantwoordelijkheid nemen

Met grote macht komt grote verantwoordelijkheid. (Luke Skywalker Star Wars, De terugkeer van de Jedi). We hebben allemaal wel eens invloed, gezag of macht over een ander. Invloed of macht op zich is niet goed of slecht; hoe we ermee omgaan bepaalt het resultaat. Onze gezag en invloed komen van God, die ons door Christus Jezus tot zich heeft geroepen, ondanks onze tekortkomingen. Als we inderdaad volgelingen van Jezus Christus zijn, dan moeten we ons ervan bewust zijn dat Hij stond voor hen die vervreemd waren, degenen in de marge van het leven. Wij zijn geroepen een kerk te zijn waar het goede nieuws van Jezus Christus de norm is en nederigheid centraal staat in onze omgang. We moeten nederig genoeg zijn om verantwoordelijkheid te nemen voor onze daden. '... De Heer verlangt dat zijn volk in hun huizen een weerspiegeling geven van de orde en harmonie die in de hemelse hoven heerst.'⁷

Sinds het begin van de wereld zijn onze veiligheid en ons welzijn Gods prioriteit geweest. Voordat Hij de mensheid naar zijn beeld schiep, creëerde de HEER de perfecte veilige omgeving die ons lichamelijk, mentaal en spiritueel welzijn het beste zou dienen. Zelfs toen de zonde de wereld binnen-

kwam, waardoor Adam en Eva niet in staat waren in Gods glorieuze aanwezigheid te verkeren, bedekte en bekleedde Hij hen met zijn beloofde herstel voordat ze de hof moesten verlaten.

God is onze toevlucht

Zelfs in de gebrokenheid van deze wereld, waar pijn en verraad maar al te vaak heilige ruimtes binnendringen, rust de hoop van een veilige kerk op Gods onveranderlijke aanwezigheid. In één onbewaakt ogenblik kan alles veranderen. Een relatie kan stuklopen, een droom kan uiteenspatten. Je hart kan om vele redenen breken: verdriet, afwijzing, eenzaamheid, onzekerheid, tragedie, verraad. Als er iets vreselijks gebeurt en je wereld instort, onthoud dan dat God dichterbij is dan je denkt. De Schrift verzekert ons: 'Gebroken mensen is de HEER nabij, Hij redt wie zwaar wordt getroffen.'⁸ God is onze toevlucht, genezer en de bron van wijsheid die de kerk in staat stelt te beschermen, te herstellen en op te beuren. Voor degenen die geleden hebben onder misbruik of schade: Gods hart is naar jou gericht - Hij biedt kracht om weer op te staan en plaatst zorgzame mensen en middelen binnen zijn kerk om met je mee te gaan. Verstop je niet in stilte; jouw verhaal delen met mensen die je

kunnen helpen is een deel van Gods genezingswerk. 'Een leven in Christus is een rustgevend leven. ... Jouw zwakheid wordt gekoppeld aan zijn kracht. Jouw gebrek aan inzicht wordt verenigd met zijn geleerdheid. ... Kijk naar Christus. Denk aan zijn liefde en de schoonheid van zijn volmaakte karakter.'⁹ Tegelijkertijd strekt Gods genade zich zelfs uit tot hen die kwaad hebben aangericht en roept hen op tot berouw en transformatie, net zoals de vader de verloren zoon verwelkomde.¹⁰ 'Ieder mens die voor de verleiding valt, is binnen het bereik van dezelfde barmhartigheid die Petrus redde. ... Er is voorzien in hulp voor al onze zwakheden en we worden op alle mogelijke manieren bemoeidigd om tot Christus te komen.'¹¹ Een werkelijk veilige kerk is daarom niet alleen een plaats van bescherming, maar ook van verlossing, waar vergeving en gerechtigheid samenwonen. Terwijl we veiligheid nastreven met toewijding en genade, moge God zijn mensen wijsheid schenken om elkaar trouw te steunen, zijn liefde en genade belichamend in elke daad van zorg. □

Gabriel Kwayie is Departementshoofd Jongeren & Gezinnen van de Nederlandse Adventkerk.

Eindnoten

- ¹ Matteüs 18:20
- ² Christopher J. H. Wright, *The Mission of God: Unlocking the Bible's Grand Narrative*
- ³ 1 Korintiërs 3:16-17
- ⁴ Bessel A. van der Kolk, *The Body Keeps the Score: Brain, Mind, and Body in the Healing of Trauma*
- ⁵ Julian H. Steward, *Theory of Culture-Change: The Methodology of Multilinear Evolution* (1955)
- ⁶ 1 Petrus 5:1-11
- ⁷ Ellen White, *Counsels On Health*, blz. 101
- ⁸ Psalm 34:19
- ⁹ Ellen White, *Op weg naar Christus*, blz. 107-108
- ¹⁰ Lucas 15:11-32
- ¹¹ Ellen White, *Verhalen om verder te vertellen*, blz. 121

IMPACT

JONGEREN INSPIREREN OM TE EVANGELISEREN

Het is best wel een lange naam: Inspiring Members to Proclaim the Advent of Christ Together (IMPACT). In het Nederlands: het inspireren van (kerk)leden om de (weder)komst van Christus samen te verkondigen. Nederland kent sinds 1995 deze jongerenorganisatie toen de Generale Conferentie van de Adventkerk in Utrecht werd gehouden. Sarah Straal (1996) is een van de actieve leden van IMPACT Nederland. In het ouderlijk huis in Steenwijk – ze woont tijdelijk met haar man bij haar ouders in – omschrijft Sarah de missie kernachtig als volgt: 'We proberen mensen naar Jezus te brengen.'

Tekst/Jan Spijk

Sarah woonde de eerste vijf jaar van haar leven in Italië. Ze heeft een Italiaanse moeder en een Nederlandse vader. Het gezin vertrok in 2001 naar Nederland en woonde aanvankelijk op verschillende plekken in Noord-Holland. Uiteindelijk vestigde het gezin zich in Steenwijk en sloot zich aan bij de Adventkerk in Meppel. Net als haar ouders is Sarah overtuigd adventist. 'Mijn passie ligt bij kinderen en jeugd. Daarom studeerde ik voor pedagogisch medewerker. Ik ben zelf daarna naar Oostenrijk verhuisd waar ik ook mijn man leerde kennen. Ik volgde daar een cursus voor medisch zendeling. De stichting waarvoor ik werkte was zelfstandig maar stond in verbinding met de Adventkerk', legt Sarah uit. Ze keerde vorig jaar terug naar Nederland en doet pedagogisch werk voor stichting Completer is beter.

IMPACT

In het gesprek met Sarah komt naar voren dat ze enkele duidelijke drijfveren heeft. In de gemeente Meppel houdt ze zich

onder andere bezig met gezonde voeding maar vooral haar activiteiten voor IMPACT drijven haar. Dit is in principe een jongerenorganisatie tot 40 jaar, maar

volgens de website mogen mensen boven de veertig jaar die 'jong van hart zijn' gerust lid worden. Sarah legt het werk van IMPACT uit. 'De organisatie werd opgericht in Noorwegen en met name Europese landen volgden later. Het doel van IMPACT is eigenlijk heel simpel: mensen naar Jezus brengen en laten zien dat geloven gewoon heel leuk is. We willen de jeugd inspireren om te gaan evangeliseren. Je moet dan de straat op en dat is best wel een stap. We helpen jongeren hiermee door trainingen te geven en organiseren de jaarlijkse mission trip.'

Samenwerken met lokale kerken

Impact Nederland werkt samen met lokale adventgemeenten. Medewerkers zoeken dan de jeugd in die lokale kerken op. 'Het gaat niet alleen om evangeliseren maar ook om klusjes bij mensen thuis. Praktische dingen als de ramen lappen bij oudere mensen die dat niet meer kunnen. We proberen de jeugd op deze manier als het ware uit hun comfortzone te halen. Ze gaan dan ook nadenken over God en de vraag: wat geloof ik eigenlijk?', legt Sarah uit. 'Ik hoorde laatst het verhaal van een mevrouw die door IMPACT in het

Sarah Schraal: 'Ik begrijp elke keer steeds meer waarom God ons dit werk heeft gegeven.'

termijn (2027) een groot aantal nieuwe kerken is opgericht. 'Ik kreeg inspiratie toen ik in Oostenrijk woonde en werkte. Andere jongeren hadden dat ook. Ik zie het als Gods leiding en enthousiasme van de jeugd om zoiets ook in Nederland te beginnen', zegt Sarah vol overtuiging. 'Voor veel jongeren is het best wel lastig om naar buiten te stappen. Het is dan heel mooi als een van de jongeren binnen IMPACT zegt dat ze een boekentafel geregeld heeft in een van de plaatselijke kerken. Dan druppelt het vanzelf verder. Er zijn bijvoorbeeld in Hoogeveen, Meppel en Zwolle Openbaringsseminars gehouden. Ook organiseren we als IMPACT online Bijbelstudies over Wie is Jezus en workshops. We willen jongeren waar mogelijk helpen.'

Zomerkamp in Vlissingen

Op de website van IMPACT is het programma van het zomerkamp (22-27 juli 2025) in Vlissingen nog terug te kijken. De gedachte die bij je opkomt is: wat een gevarieerd maar ook vol programma! Workshops, outreach, sport en spel, ontspanning en een health

expo. Dat is nog maar een deel van het zomerkamp. Sarah moet er wel om lachen. 'Het was een hele fijne locatie omdat je op het terrein alles kon doen. Soms is de camping ergens anders dan waar het programma is, maar dat hoefde nu niet. Het was ook fijn

Voor veel jongeren is het best wel lastig om naar buiten te stappen

dat de circa 40 deelnemers elkaar eerst konden leren kennen door spelletjes op het strand te doen. Je leert ook improviseren. De health expo was op de plek in de stad waar in diezelfde week een kermis was. We hadden een vergunning voor die plek, maar de gemeente had een fout gemaakt. Het was mijn verantwoordelijkheid dus hebben we meteen meegedacht of er een andere plek mogelijk was. Gelukkig konden we vlakbij de kermis de kraampjes opbouwen. Dan is het mooi dat je in een team werkt. Er werd meegedacht en we baden samen voor een oplossing.'

We willen laten zien dat geloven gewoon heel leuk is

bezit was gekomen van het boek De grote strijd en uiteindelijk naar een concert in de kerk ging. Nu volgt ze in de kerk Bijbelstudies. Ons werk heeft dus letterlijk impact.'

Ze vindt het lastig om de vraag te beantwoorden of IMPACT ook nodig was om evangelisatie weer onder de aandacht te brengen binnen de Adventkerk. Het huidige bestuur van de kerk hecht daar in ieder geval wel veel waarde aan en streeft ernaar dat aan het einde van de bestuurs-

Onderdeel van het programma was ook te evangeliseren in Vlissingen. Sarah kijkt ook hierop met genoegen terug. Elke dag werd afgesloten met een ervaringsrondje en een van de deelnemers wilde de gesprekken die ze had gevoerd graag met de groep delen. 'Je hoorde veel dankbaarheid terug. Sommigen hadden een tuin opgeknapt en een ander had

/Ik begrijp elke keer steeds meer waarom God ons dit werk heeft gegeven

een mevrouw op straat uitgenodigd voor het slotconcert. Wat ik dan heel mooi vind is dat de jeugd een stap naar voren zet om de ervaringen te delen.' Nu was in die week niet iedereen in de stad gediend van een gesprek over het geloof. Sarah vindt dit er echter bij horen. 'Gelukkig bleven de meeste mensen beleefd, maar sommigen zeiden geen interesse te

hebben. Dat geeft je misschien op dat moment geen goed gevoel. Je realiseert je dan ook dat Jezus dat ook zo moet hebben gevoeld. Daar leer je dus ook van.'

Concluderend vat Sarah de week als volgt samen: 'Het was zwaar, maar het gaf veel voldoening. Ik begrijp elke keer steeds meer waarom God ons dit werk heeft gegeven. In het Matteüs-evangelie staat het heel duidelijk. Jezus zegt: maak leerlingen, doop ze in mijn naam en maak ze volgers. Ik heb in één week bij deelnemers een enorme verandering gezien. Ik hoorde later van de ouders dat hun kinderen nu uit zichzelf in de Bijbel lezen en bidden.'

Plannen 2026

Volgend jaar komt er weer een zomerkamp maar die krijgt een Europees karakter. IMPACT-groepen uit verschillende Europese landen zullen dan deelnemen. De locatie is nog niet bekend maar de kans is groot dat het Roemenië wordt. Zelf heeft Sarah ook plannen want ze wil haar werk

combineren met een nieuwe opleiding tot pedicure. Ze eindigt het gesprek met een bijzonder verhaal over een serie blauwe ballonnen met de boodschap 'God houdt van jou' die in Meppel een paar jaar geleden de lucht inging. Eén ballon kwam terecht in Zweden waar een Vlaming de ballon op weg naar zijn werk op de boerderij ontdekte. Laat hij nou op dat moment juist twijfelen of God van hem houdt. Sarah tot slot: 'Hij kon Nederlands lezen en zag de boodschap op de ballon. Wat een wonder van God. Op het zomerkamp in Vlissingen haalde hoofdspreker Joakim Hjortland dit verhaal aan. Hij zei: wees als die blauwe ballon.' □

Voor meer informatie

Scan de QR-code hiernaast of bezoek de IMPACT website: www.impactnederland.nl

Jan Spijk is communicatieadviseur bij het landelijk kantoor van de Nederlandse Adventkerk.

Het zomerkamp in Vlissingen was erg intensief maar heel dankbaar om te doen.

Advent verwent

Soms heb je gewoon zin in een vegetarische hamburger. Hier is een lekker recept.
Neem er wel even de tijd voor! Lekker eten en genieten.

Tekst/Jeanette Lavies

Ingrediënten voor 4 burgers

- 2 eetlepels olijfolie
- 1 grote ui, fijngesneden
- 2 halfgrote sjalotten, fijngesneden
- 2 sneden volkorenbrood (totaal 60 gram)
- 125 ml. melk
- 3 teentjes knoflook
- 480 gram gekookte kikkererwten
- 30 gram walnoten
- 125 ml. fijngehakte peterselie
- 125 ml. verse basilicum
- 1 eetlepel fijngesneden verse rozemarijn
- 30 gram geraspte oude kaas
- 2 eetlepels lijnzaad (in 50 ml. water)
- ½ theelepel zout, peper
- ½ theelepel gemalen koriander
- 4 volkoren ronde broodjes
- verse rucola
- 8 plakjes dingesneden roombrie
- vega-mayonaise

Zo maak je het klaar:

1. **Verhit** 2 eetlepels olijfolie in een grote pan op middelhoog vuur. Voeg de ui en sjalot toe en fruit zachtjes 20 minuten. Vaak roeren tot ze goudbruin zijn. Als ze aan de bodem blijven plakken, wat water toevoegen.
2. **Doe** in een keukenmachine: brood, melk, knoflook, gekookte kikkererwten, walnoten, peterselie, basilicum, rozemarijn, geraspte kaas, lijnzaad, zout, gemalen koriander (ketoembar) en peper. Mix alles tot er een deeg ontstaat. Vorm van het 'deeg' vier porties, en geef ze de vorm van een hamburger.
3. **Verhit** de oven op 205 graden
4. **Gebruik** een geribbelde bakplaat en leg de burgers erop. Bestrijk elke kant ruim met olijfolie. Bak de burgers 15 minuten tot ze licht gebruind zijn. Je kunt de burgers

ook bakken in een licht ingevette grillpan. Ook dan elke kant invetten met olijfolie en bakken tot elke kant lichtbruin ziet.

5. **Gril** de in tweeën gesneden broodjes. Leg op elke helft een hamburger, met daarop de gekarameliseerde uien, 2 plakjes roombrie, de rucola en de mayonaise. Leg de andere helft van het broodje erop. Eet smakelijk.

Reageren

We zouden het leuk vinden om recepten van lezers te plaatsen. Heeft u een lekker vegetarisch of veganistisch recept? Stuur het op met foto naar: advent@adventist.nl. Wie weet komt uw recept in de volgende Advent!

Jeanette Lavies is vrijwilliger en lid van de gemeente Den Haag.

Jongeren hebben de toekomst!?

We zeggen het vaak: de jeugd heeft de toekomst. Daarmee bedoelen we dat jongeren de maatschappij verder dragen. Ook in de Bijbel zien we dat jongeren een belangrijke rol spelen in Gods plan. Denk aan Mozes, Daniël, David, Jozua en Salomon. Zij lieten al op jonge leeftijd zien dat je wijs kunt zijn en keuzes kunt maken die impact hebben.

Tekst/Geert Hendriks

Jezus zelf gaf al op 12-jarige leeftijd uitleg in de tempel. Iedereen stond versteld van zijn kennis. Rond zijn dertigste begon hij zijn missie. Daaruit is de wereldwijde christelijke beweging ontstaan. Ook jonge vrouwen maakten in de Bijbel het verschil. Denk aan Rebekka, Rachel, Mirjam, Ruth en Esther. Of aan Maria, de dochter van Jairus, en de wijze maagden. Zij stonden voor moeilijke uitdagingen, maar kozen ervoor om God te volgen. De Bijbel laat duidelijk zien: jonge mannen en vrouwen doen ertoe.

Jongeren binnen ADRA

Bij ADRA helpen we iedereen, jong en oud, ongeacht kleur, afkomst of geslacht. Regelmatig werken we in projecten waar jongeren centraal staan. Zo hebben we het EKF-programma, waarin kinderen in Nepal, Madagaskar en Pakistan de kans krijgen om naar school te gaan. Zonder steun zou dat onmogelijk zijn voor deze kinderen.

In Mauritanië loopt een ander project. Jongeren krijgen daar vakonderwijs, zoals naaien, repareren of ontwerpen. Daardoor vergroten zij hun kansen op de arbeidsmarkt en bouwen ze aan hun toekomst.

Keep Girls Safe in Thailand

In het noorden van Thailand leven veel gezinnen in armoede. Meisjes lopen daar het gevaar om in de seksindustrie terecht te komen. ADRA Thailand biedt bescherming. In het programma *Keep Girls Safe* krijgen meisjes een opleiding en begeleiding. Wie terugkomt uit de seksindustrie, kan er terecht voor

hulp en herstel. Ook dorpen krijgen voorlichting over de risico's van mensenhandel. Zo bouwen deze meisjes en jonge vrouwen aan een leven met eigenwaarde en nieuwe kansen.

Missiontrip Albanië

Ook ADRA Nederland organiseert projecten voor jongeren, zoals de missiontrip. Een reis waarin jongeren iets doen voor de lokale bevolking, zich bewust worden van de wereld om hen heen en zelf groeien in geloof en ervaring. Dit jaar ging de reis naar Albanië. Dat land was ooit een van de armste van Europa. De laatste jaren zet het hard in op vooruitgang. Wij gingen met tien jongeren en vier begeleiders. De jongste deelnemer was twaalf jaar en de oudste zestien jaar.

Albanees verblijf

We logeerden in een nieuw gastenverblijf van ADRA. Er waren stapelbedden, er was een eetzaal en genoeg ruimte om te ontspannen.

de overdenkingen. Met zang, muziek en enthousiasme zorgden de jongeren voor warmte en verbondenheid. Voor de kleine gemeente daar was het een bijzondere ervaring. De gesprekken na afloop maakten diepe indruk.

Elke dag sliep iemand anders op de grond. Al snel werd dat een grappige traditie. Overdag werkte iedereen hard. De tieners en vrouwelijke leiding gaven een peuterprogramma met Bijbelverhalen, liedjes en knutselen voor 30 tot 40 kinderen. Hun vrolijkheid werkte aanstekelijk: de kinderen straalden en de tieners straalden nog harder. De mannelijke leiding deed zwaar werk: schilderen, slopen, maaien, hekken opknappen en graffiti verwijderen. Twee dagen hielpen de tieners ook mee met verven. Dit alles bij temperaturen tussen de 30 en 42 graden. Zweetdruppels waren er genoeg, maar ze voelden als een zegen.

Bijzondere gesprekken

Naast het werk deden we ook het gewone huishouden zoals afwassen. Ook was er tijd voor wijdingen, bidden, zingen en veel lachen. Onze Albanese kok kookte twee warme maaltijden per dag. Tijdens het eten was het soms zo druk en vrolijk als in een kippenhok, maar altijd gezellig. Op sabbat leidden we twee keer de dienst in de adventkerk van Tirana. Aicha en Geert verzorgden

Avontuur en ontdekking

We ontdekten ook veel van Albanië. Een paar hoogtepunten:

Krujë: we bezochten een paleis, de bazaar en een bergtop waar we ons op het dak van Albanië voelden.

Tirana: rondleiding langs de moskee, een kerk en een kathedraal. We hoorden veel verhalen over de stad.

Elbasan: samen sporten met kinderen uit de buurt. Voetbal, touwtjespringen en heel veel plezier.

Durrës: genieten op het strand, zwemmen en gewoon tiener zijn.

Zuidkust: helderblauw water en rotsachtige baaien – alsof we in een ansichtkaart stapten.

Bovilla Lake: een meer tussen de bergen, zo mooi dat iedereen stil werd.

Dajti Express: met de kabelbaan omhoog en klimmen in het Adventure Park.

Bunker van Hoxha: een indrukwekkend stukje geschiedenis van de dictatuur in Albanië.

Een reis om nooit te vergeten

Aan het eind van de reis vroegen we wat de jongeren ervan vonden. Hun antwoorden waren duidelijk: *"Kunnen we hier blijven wonen?"* *"Ik voel me veranderd."* *"Wanneer gaan we weer?"*

De missiontrip bleek meer dan een reis. Het was een ervaring vol geloof, vriendschap, werk, avontuur en zweetdruppels. Op 5 augustus landden we weer op Eindhoven Airport. Slaperig, bezweet, maar vooral dankbaar.

Een grote zegen

De missie in Albanië was een zegen. Voor onszelf, voor de kinderen en voor de mensen die we ontmoetten. We zijn vastbesloten om dit niet een eenmalige ervaring te laten zijn. Albanië heeft ons hart gestolen. Tot de volgende keer! Laten we blijven investeren in jongeren. Ze hebben talent, energie en dromen. Samen met God kunnen ze die dromen waarmaken. Want ja, de jeugd heeft de toekomst.

ADRA Nederland

Wilt u meer weten over de projecten van ADRA? Neem dan een kijkje op onze website: www.adra.nl. Ook kunt u contact met ons opnemen via de e-mail: info@adra.nl of via de telefoon: 030-6917584. Hopelijk horen we snel van u! ☐

Geert Hendriks is directeur van ADRA Nederland.

CARE FOR CUBA/CUBA

In 1998 leidde Dr. Fernando Ortiz voor het eerst een mission-trip naar Cuba. Ortiz, de coördinator van het Master of Divinity programma van de theologische faculteit van Andrews University, vond dat er te weinig aandacht was voor het werk van de kerk in Cuba. Sinds 2013 gaat jaarlijks een groep theologiestudenten voor een evangelisatie-actie naar Cuba in het kader van het Care for Cuba initiatief. Dat stelt zich ook ten doel om de adventistische predikanten op dit eiland van praktische middelen te voorzien. De bedoeling is om hun tenminste 1000 fietsen, 500 tablets en 500 computers te sturen.

Dit jaar resulteerden de simultane evangelisatie-acties van 23 theologiestudenten en 3 docenten op verschillende plaatsen rond Holguin (na Havana de grootste stad van het land), in 222 nieuwe leden voor de Adventkerk. Cuba heeft ruim 11 miljoen inwoners. Onder hen zijn ongeveer 40.000 adventisten.

DRIE VOORZITTERS/VAN DE WERELDKERK

Bij de recente najaarsvergadering van de Generale Conferentie (8-15 oktober) in Silver Spring (VS) had Erton Köhler, de in juli gekozen voorzitter van de wereldwijde Adventkerk, de leiding. Onder de afgevaardigden naar deze belangrijke zittingen waren Ted N.C. Wilson en Jan Paulsen. Wilson was voorzitter van de Generale Conferentie van 2010 tot juli 2025 en Paulsen van 1999 tot 2010. Het werd door velen als een aangename verrassing ervaren om zowel Wilson als Paulsen op het podium te zien bij de dienst op de afsluitende sabbat, waarin Köhler voorging. Ook op een ander moment nam Köhler de tijd om zijn beide voorgangers te ontmoeten. Köhler schreef op zijn Facebook-pagina: Vandaag had ik een ervaring die in mijn geheugen zal blijven gegrift ... Ik was samen met ds. Jan Paulsen, die de wereldwijde Kerk van de Zevende-dags Adventisten als leider diende van 1999 tot 2010, en met ds. Ted Wilson die ook lange tijd leider was van onze wereldkerk. We praatten samen, hebben samen gebeden en onderstreepten onze overtuiging dat de kerk niets te vrezen heeft voor de toekomst, zolang we maar niet vergeten hoe God ons tot zover heeft geleid.

Voorzitters: v.l.n.r Dr. Jan Paulsen, ds. Erton Köhler, dr. T.N.C. Wilson

LOMA-LINDA VLEESVERVANGERS/KOMEN NU UIT DE FILIPPIJNEN

Voor veel Amerikaanse zevendedagsadventisten vormden de vleesvervangers van Loma Linda Foods sinds vele jaren een belangrijk onderdeel van hun dieet.

De fabriek in Californië waar sinds 1905 deze vegetarische producten werden geproduceerd, was de laatste twintig jaar in handen van Atlantic Natural Foods.

In augustus werd bekend dat het bedrijf is overgenomen door Century Pacific North America, een onderdeel van een grote Aziatische voedselketen. De productie zal grotendeels naar de Filipijnen worden verplaatst,

maar de nieuwe eigenaar verzekert de traditionele afnemers (vooral onder adventisten) dat de producten, waaraan zij zo gehecht zijn geraakt, ook in de toekomst verkrijgbaar zullen zijn.

ADRA CONFERENTIE/HULP AAN DE ROMA EN DAKLOZEN

In oktober organiseerde ADRA-Servië een driedaagse conferentie over hulp aan de Roma en aan dak- en thuislozen. Vertegenwoordigers uit tien landen overlegden over de oorzaken van de uitsluiting van bepaalde bevolkingsgroepen en over de praktische hulp die organisaties, die werken vanuit hun geloofsovertuiging, kunnen bieden. Onder de sprekers waren vertegenwoordigers van ADRA uit verschillende landen en van het EU-kantoor in Brussel. Naast sprekers van de Kerk van de Mormonen en van de adventistische Friedensau Universiteit, hadden ook vertegenwoordigers van lokale organisaties een belangrijk aandeel.

De deelnemers aan deze bijeenkomst waren in de gelegenheid een aantal projecten in en rond Belgrado te bezoeken, waaronder het Drumoddom project van ADRA-Servië dat zich richt op daklozen, met essentiële voorzieningen zoals hygiëne en sanitaire aspecten, gezondheidszorg en psychosociale hulp.

EERSTE VRUCHTEN/KERK: PLANTING IN ALBANIË

Vijf personen werden eind juli gedoopt in het Pogradecmeer in Zuidoost Albanië als het eerste resultaat van een nieuwe kerkplanting in Dishnicë, een dorpje in de buurt van de stad Korçe. De doop vond plaats na twee intensieve jaren van gebed, evangelisatie en daaropvolgende Bijbelstudies. Dishnicë is een plaatsje met heel sterke tradities en met een grote moslim-meerderheid. De dorpsgemeenschap was uitermate terughoudend en vaak achterdochtig, maar uiteindelijk was het mogelijk om door deze barrières heen te breken.

Vóór de communistische periode waren er slechts enkele adventisten in Albanië. Vanaf 1992 was het weer mogelijk om activiteiten te ontplooiën. De kerk in Albanië is nu onderdeel van de Adriatische Unie, waartoe ook Kroatië en Montenegro behoren. Er zijn vijf gemeenten met in totaal 474 leden.

Mart en Willemien de Groot, voor het Zegel van het Observatorium. Foto: Armagh Observatory and Planetarium.

OVERLEDEN/DR. MART DE GROOT

Op 9 oktober blies dr. Mart de Groot thuis in County Armagh (Noord-Ierland) zijn laatste adem uit in. Dr. de Groot werd in 1938 in Utrecht geboren en bracht daar zijn jeugd door. Hij studeerde astronomie aan de Universiteit van Utrecht en trouwde er 61 jaar geleden met Willemien. De Groot was jarenlang verbonden aan een observatorium in Chili, en werd daarna directeur van het befaamde Armagh Observatory in Noord-Ierland. Hij kreeg vooral bekendheid door zijn baanbrekende onderzoek naar Be-sterren (hete, snel roterende sterren die een schijf van gas om zich heen hebben) en ster-evolutie. In 1997 besloot Mart de Groot een nieuwe roeping te volgen en werd hij predikant in de Adventkerk. In de jaren daarna diende hij verschillende gemeenten in Noord-Ierland. Toen hem ooit werd gevraagd welke functies hij in zijn kerk door de jaren heen had vervuld, antwoordde hij: 'Eigenlijk heb ik elke functie wel een tijdje gehad, behalve die van diacones.'

Reinder Bruinsma is emeritus predikant.

De kleine boodschapper

Op een kleine boerderij werd een kuikentje geboren. Het kleine kuikentje kreeg de naam Donsje. Nadat Donsje was geboren, bleef hij eerst nog een weekje warm in het kippenhok bij moeder kip. Zij vertelde Donsje alles over de boerderij. Zo vertelde ze hem dat elk dier een eigen taak had gekregen van de boer. De kippen legden eieren. De haan wekte elke ochtend alle dieren. De schapen werden geschoren voor hun warme wol en het paard tilde zware dingen. Zo hielp elk dier mee op de boerderij. Op een dag zou Donsje ook weten wat zijn taak zou worden. Hij zou een koninklijk leger vormen om het land te beschermen.

Tekst en tekeningen/Ruth

Een week ging voorbij en Donsje mocht voor het eerst naar buiten. Hij stond te springen bij de opening van het kippenhok. Hij kon geen seconde langer wachten! Hij wilde op zoek gaan naar zijn eigen taak die hij mocht doen voor de boer. Moeder kip zwaaide Donsje bij de ingang van het hok uit en moedig stapte Donsje alleen naar buiten.

Het was nog vroeg en de meeste dieren sliepen nog. Behalve Haan Beterweter. Hij was al druk bezig om zich voor te bereiden op de lange kraai die hij elke ochtend kraaide. Hij vloog op een hoge paal naast het kippenhok en hij strekte zijn gekleurde vleugels. Donsje keek verwonderd naar Haan Beterweter met zijn mooie verenpak. Deze taak is misschien iets voor mij, dacht Kuiken Donsje.

'Mag ik vandaag meedoen met kraaien?' vroeg Donsje aan Haan Beterweter. De haan keek omlaag naar Donsje. 'Poe, hoe wil je dat doen met zo een klein snaveltje en keeltje? Daar komt vast nog helemaal niet genoeg geluid uit'. Donsje zette zich schrap en opende zijn snaveltje en zo hard als hij kon piepte hij: 'Kuk, kuk, kuk'. Haan Beterweter viel bijna achterover van het lachen. 'Hahaha, wie

wordt er nou wakker van zo'n zacht gepiep? Ik zal je laten zien hoe het echt moet.' Beterweter stak zijn snavel hoog in de lucht, ademde diep in en kraaide oorverdovend: 'KUUKEELEEKUUU!!!!!!'. Donsje schrok zich een hoedje en rolde achterover. Hij krabbelde snel overeind en liep gauw verder.

Hij liep langs een weiland waar een kudde schapen graasde. Ze hadden allemaal een mooie, dikke vacht van wol. Dat is misschien iets voor mij, dacht Donsje. 'Mag ik bij jullie mijn veren laten groeien voor de boer?' vroeg Donsje aan de kudde. De schapen keken verbaasd op. 'Wat ben je nog klein en pluizig,' zei een schaap. 'Met zo weinig vacht kan de boer helemaal niets beginnen hoor' antwoordde een ander schaap.

Donsje liep weer verder over het weiland waar paard Bertus stond. Donsje keek naar Bertus en hij zag hoe groot en sterk hij was. Sterk genoeg om grote karren te trekken en zware spullen te tillen. Dat is misschien wel iets voor mij, dacht Donsje. Donsje keek Bertus aan en vroeg 'Kun je me leren om ook zo sterk te zijn?'. Bertus keek Donsje even

aan. 'Zeg, je bent nog wel héél jong en klein..' zei Bertus aarzelend met een zware stem. 'Probeer eerst maar eens deze steen te verschuiven' zei hij terwijl hij knikte naar een kei in het veld. Donsje liep snel naar de steen en duwde met zijn kop er tegenaan. Maar hoe hard hij ook duwde, de steen bewoog niet. Bertus schudde zijn hoofd. 'Tja, daar was ik al bang voor. 'Je moet eerst nog een heel stuk groeien voordat je sterk genoeg bent voor het werk dat ik doe.'

Donsje zuchtte diep. Nergens mocht hij bij. Verdrietig liep Donsje weer terug naar huis, totdat de boer met zijn kruiwagen het pad opliep en stopte naast Donsje. 'Hallo daar, wij kennen elkaar denk ik nog niet' zei de boer vriendelijk tegen Donsje. 'Waarom ben je verdrietig?' vroeg hij. De boer zette zijn kruiwagen neer en pakte Donsje op in de palm van zijn hand. Kuiken Donsje keek in de lieve ogen van de boer. 'Ik ben op zoek naar een taak om voor u te doen, maar ik kan nog niets', zuchtte Donsje verdrietig. 'Je kan niets?' vroeg de boer verbaasd. 'Donsje schudde zijn kop. 'Ik ben nog te klein. Ik ben nog niet luid, niet pluizig en niet sterk genoeg. Ik ben langs alle dieren geweest op de boerderij, maar niemand had een plekje voor mij'.

De boer glimlachte naar Donsje. 'Waarom ben je niet als eerste naar mij toe gekomen? Ik heb namelijk een belangrijke taak voor je. En het is een taak voor jou alleen'. Donsje keek de boer verbaasd aan. 'Je mag mijn boodschapper worden' zei de boer. 'Als

ik iets belangrijks tegen de dieren wil zeggen, vertel ik het eerst aan jou en jij mag het nieuws doorgeven.' Donsje deed zijn ogen wijd open. 'Maar ben ik niet nog veel te klein om een boodschapper te zijn?' vroeg Donsje. De boer schudde zijn hoofd. 'Nee, jij bent precies goed'.

Vanaf die dag ging Donsje elke dag langs bij de boer om te luisteren naar zijn plannen. Daarna liep hij langs alle dieren om het nieuws van de boer door te vertellen. Donsje was gelukkig, want hij had een taak gekregen waarmee hij zijn beste vriend kon helpen op de boerderij. ▣

Boodschap

De boer had Donsje een belangrijke taak gegeven. Ook al was hij nog jong en klein. Zo is dat ook met God. Je wordt niet pas belangrijk voor God wanneer je groot bent, dat ben je nu al. God kan iedereen gebruiken om goed werk voor Hem te doen. Dus vraag God nu al in gebed 'God welke taak heeft u voor mij?'. Dan zal God iets op je pad brengen waarmee je Hem kan eren.

Jeremia 1:7-8

'de Heer zei: Zeg niet dat je te jong bent, maar doe wat Ik zeg. Ga naar iedereen toe naar wie Ik je stuur. En zeg tegen hen alles wat Ik je zeg'

Ruth is lid van de gemeente Huis ter Heide en verzorgt daar regelmatig het kinderverhaal.

BIDDEN VERBINDT/ ELKE WOENSDAG ONLINE BIDDEN

Wij nodigen u uit voor onze nieuwe wekelijkse online Zoom-bijeenkomst van het gebedspastoraat van de NUChC. Bidden verbindt ons met God, met onszelf en met elkaar: het thema zal altijd om zending gaan.

Wat mag u verwachten:

Opening en Welkom – 3 min.
Aanbidding of Bijbeltekst – 5 min.
Dank – en Gebedsverzoeken – 10 min.
Diaconale Updates – 5 min.
Gebed – 25 min.
Afsluiting en Zegen – 5 min.

Praktische info:

De wekelijkse Zoom-bidstonden zullen plaatsvinden op

- Woensdagochtend van 06:30 tot 07:30 uur
 - Woensdagavond van 19:30 tot 20:30 uur
- Meer informatie en de Zoom-link vindt u op:
<https://bit.ly/bidstond>

MAZDA NL/MUZIEK MET EEN MISSIE

De Muziekafdeling van de Nederlandse Unie (MAZDA NL) is een nieuw initiatief dat muzikanten binnen onze kerk wil ondersteunen en met elkaar verbinden.

Onder leiding van Leo Dave-laar, bekend als muzikant, componist, docent en gospel-pionier, bouwt de afdeling aan een toekomst waarin muziek een centrale plek heeft in onze geloofsbeleving. Het team werkt aan vijf hoofdgebieden:

1. Structuur en beleid

Opzetten van een landelijke organisatie voor de muziekafdeling.

2. Identiteit en creatie

Vastleggen van muzikale trajecten en stimuleren van nieuwe composities die aansluiten bij ons geloof.

3. Evenementen

Organiseren van concerten, optredens en muziekavonden.

4. Netwerk en samenwerking

Verbinden van muzikale gemeenschappen en partners binnen én buiten de kerk.

5. Talent en ondersteuning

Muzikanten in kaart brengen en hen begeleiden door coaching en ondersteuning.

Samen bouwen we aan een sterke muzikale gemeenschap waarin talent groeit, samenwerking vanzelfsprekend is, en muziek blijft doen wat het het beste kan: God eren, mensen verbinden en harten raken.

MISSION IMPOSSIBLE?/ CAMPOREE DENEMARKEN

Kampvuur, koken, buiten leven en eindeloze hikes. Het zijn precies die dingen die scouting zo populair maken. Voeg daar geloof, verbinding en stevige vriendschappen aan toe en je hebt de kracht van de AJV-scouting-groepen. Het afgelopen jaar liet opnieuw zien dat scouting binnen de kerk springlevend is.

Tijdens de maandelijkse opkomsten leren kinderen van 5 tot 18 jaar praktische skills: vuur maken en doven, EHBO, koken op gas en houtvuur én herkennen van planten en dieren. Daarnaast ontdekken ze hun grenzen via sport en spel en is er volop aandacht voor geloof en worship op zowel landelijke als internationale kampen. Ze gaan naar huis met herinneringen, nieuwe vrienden en een sterker geloof.

AJV Scouting Twente komt maandelijks samen op sabbat in de ZDA-kerk in Almelo. John F. Coltheart heeft maandelijks opkomsten op zondagen aan de Hazelaarweg in Rotterdam.

Kennismaken met Scouting

Coltheart? Kom op 18 januari tussen 10.30 en 15.00 uur naar het honk (Hazelaarweg, Rotterdam) en meld je vooraf aan via info@jfcscouting.nl.

Wil je kennismaken met AJV scouting Twente?

Kom dan op 17 januari en op 17 februari naar de adventkerk in Almelo. Om 13.00 uur is er een gezamenlijke lunch en we starten om 13.30 uur. Stuur voor je komt kijken bij AJV scouting Twente een mailtje naar: scouting@zda-almelo.nl.

VESPERDIENSTEN 2026/NIEUWE DATA

De Vesperdienst vindt twee keer per jaar plaats en biedt een zorgvuldig samengestelde liturgie met aandacht voor gesproken en gezongen woord.

Klinkt cryptisch? Juist daarom is het de moeite waard om het zelf een keer mee te maken en de rust te ervaren.

Noteer alvast de data voor 2026: 9 mei en 21 november, in het Witte Kerkje, Amersfoortseweg 47, Huis ter Heide.

Hopelijk tot dan!

OPROEP/SCHRIJF MEE AAN ADVENT!

Heb jij een inspirerend verhaal uit een Nederlandse adventgemeente? Denk aan bijzondere projecten, activiteiten of persoonlijke ervaringen. Deel het met onze lezers. Foto's zijn welkom.

Interesse? Mail naar: adventredactie@adventist.nl voor meer informatie over de publicatiemogelijkheden.

SUMMERFAIR 2025/ VEEL BEZOEKERS EN LEKKER ETEN

Op zondag 29 juni vond de jaarlijkse Summerfair plaats op het prachtige landgoed van de zeventiedagsadventisten in Huis ter Heide. Dit evenement, voorheen bekend als de Open Dag, trok weer veel bezoekers die genoten van de diverse activiteiten en het heerlijke eten. De voorbereidingen begonnen al op donderdag, toen het vastgoedteam druk in de weer was om alles in gereedheid te brengen. Het team, bestaande uit landgoed-conciërge Joris, vastgoed-assistent Lida en landgoedbeheerder Heidi, werd bijgestaan door Sjang den Ouden. Dankzij hun inzet stond alles op vrijdag klaar voor de grote dag. Een speciaal woord van dank gaat uit naar Simone, die zondag zorgde voor een heerlijk ontbijt voor de harde werkers.

De Summerfair zelf was een groot succes. Ondanks de warmte lieten de bezoekers zich niet tegenhouden en stroomden ze massaal toe. Van de 65 kraampjes waren er maar liefst 33 gewijd aan eten, wat duidelijk in de smaak viel. De geur van versgebakken lekkernijen en exotische gerechten vulde de lucht en zorgde voor een gezellige sfeer. Meer info en foto's op: <https://bit.ly/opendagOZ>

ESDA-WEBSITE/ VERNIEUWD

De ESDA-website is vernieuwd en biedt nu nog meer gebruiksgemak.

Via de homepage kies je direct welke cursus je wilt volgen. Binnen een serie kun je de lessen in willekeurige volgorde maken; onderwerpen die je minder interesseren, sla je eenvoudig over.

Elke les heeft een korte vragenlijst. Zo ontdek je of je de lesstof begrepen hebt. Na het invullen krijg je je resultaat per e-mail én zie je het terug in je account, aangevuld met een beknopte toelichting.

Alle bestaande cursussen zijn aangepast aan de NBV21 en inhoudelijk bijgewerkt. Kom je toch een foutje of onduidelijkheid tegen, laat het ons weten.

Nieuw is de verdiepende cursus 'Het Koningschap van God'. In 16 lessen krijg je een breed inzicht in het geloof van onze kerk en een goede ingang tot verdere verdieping. Alle cursussen kun je gratis downloaden of printen en zijn geschikt voor zelfstudie of Bijbelstudiegroepen. Wil je samen aan de slag of heb je hulp nodig, neem dan gerust contact op. <https://esda-instituut.nl>

Jeroen de Jager werkt in de media en is lid van de Adventkerk.

Jongeren groeien op in een wereld die sneller verandert dan ooit. Ze voelen de druk van prestaties, de aantrekkingskracht en vermoeidheid van sociale media, en de onzekerheid van een samenleving vol prikkels en tegenstrijdige verwachtingen. Toch zoeken jongeren naar richting, betekenis en een plek waar ze werkelijk gezien worden.

Tekst/**Enrico Karg**

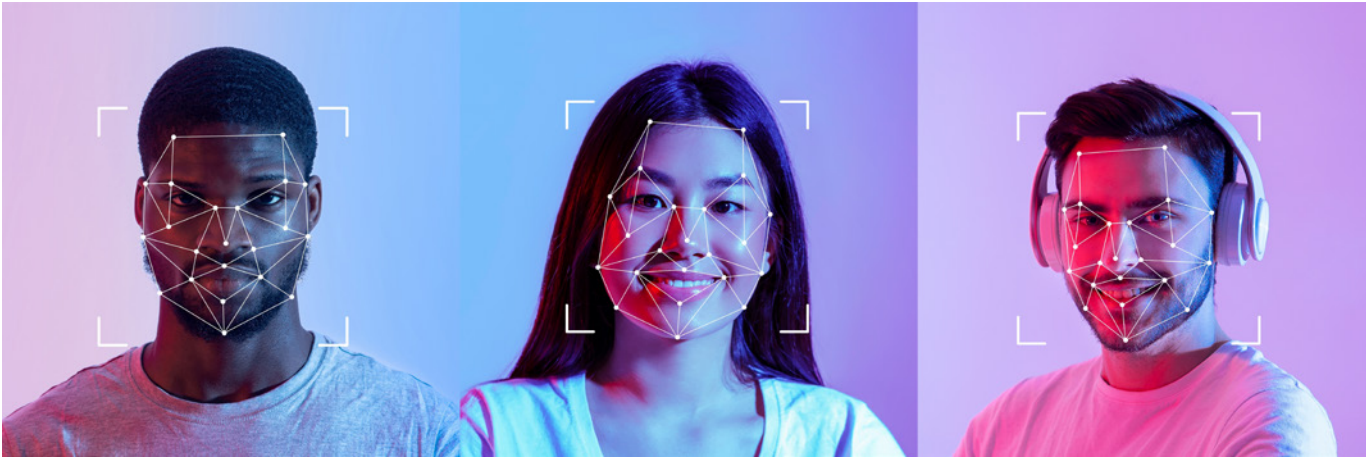
Wetenschappers wijzen op de intensiteit van deze levensfase; pastoraal merken we hoe jongeren verlangen naar echte gemeenschap en naar een geloof dat hen draagt. Midden in hun zoektocht klinken drie woorden als een hartslag: belonging, faith en hope. Deze drie ankers vormen

de sleutel om hun wereldbeleving te begrijpen. Ze zijn van belang om als kerk opnieuw te ontdekken hoe we met hen kunnen meelopen.

Identiteit zoeken in een wereld vol beweging

Er is iets bijzonders aan de manier waarop jongeren vandaag hun weg zoeken. Identiteit is voor hen geen

vaste eindbestemming, maar een voortdurend proces van aftasten, proberen, aanpassen en opnieuw beginnen. Onderzoekers zoals Steinberg beschrijven de adolescentie als een periode van verhoogde gevoeligheid. Jongeren staan open voor prikkels, ideeën, beelden en verwachtingen die voortdurend op ze afkomen. Die openheid maakt

jongeren creatief en flexibel, maar ook kwetsbaar in een wereld die nooit stopt met praten.

Branje en collega's laten zien dat identiteit tegenwoordig ontstaat binnen steeds wisselende contexten: online en offline, thuis en school, werk en kerk. Jongeren zijn zich altijd bewust van hoe ze gezien worden en hoe ze zichzelf moeten neerzetten. Voor christelijke jongeren brengt dit extra stress met zich mee. Ze willen

Veel jongeren zeggen: Ik weet niet of ik nog bij de kerk hoor

trouw blijven aan hun geloof, maar ook hun plaats vinden in een cultuur die dat geloof niet altijd begrijpt. Ze ervaren tegelijkertijd de roep van het evangelie en de druk van de samenleving en proberen zichzelf te zijn en hun weg te vinden tussen twee werelden.

Jongeren vragen zich daarbij af: ben ik genoeg en waar hoor ik bij? Welke richting moet ik op? Wat betekent het om nu christen te zijn? Wanneer de kerk vooral tradities en vaste vormen aanbiedt, maar weinig ruimte overlaat voor deze vragen, ontstaat er afstand. Niet omdat jongeren minder geloven, maar omdat ze zoeken naar een plek waar hun verhaal gehoord wordt.

De digitale wereld: verbonden, maar soms ook leeg

De digitale leefwereld speelt een grote rol in hoe jongeren vandaag hun identiteit ervaren. Sociale media geven hun stem, platform en creativiteit, maar ook constante blootstelling aan vergelijking en oordeel. Studies van Popat en anderen laten zien dat jongeren sociale media tegelijkertijd ervaren als bron van verbondenheid én bron van stress.

Ze voelen zich gezien, maar alleen zolang ze meedoen. Ze voelen zich geïnspireerd, maar ook uitgeput door de druk om zichzelf steeds opnieuw te moeten bewijzen. Digitale belonging geeft snelle voldoening, maar zelden die diepe rust waar de ziel naar verlangt.

Voor christelijke jongeren is dat ook zo. Ze kunnen online Bijbelstudie volgen, worship-video's bekijken of bemoedigende quotes delen, maar inspiratie vervangt geen incarnatie. Ze verlangen naar echte relaties met mensen die hen kennen, naar een gemeenschap die niet scrollt maar luistert, naar tijd en ruimte waarin ze niet hoeven te presteren.

Veel kerken proberen jongeren te bereiken met grote events, aantrekkelijke programma's of spectaculair vormgegeven erediensten. Maar events raken vaak alleen de emotie, en emotie zakt weg zodra de muziek stopt.

Jongeren zijn niet op zoek naar adrenaline, maar naar een thuis. Niet naar steeds iets nieuws, maar naar iets dat blijft.

De zoektocht naar betekenis: geloof dat werkt

Naast verbondenheid zoeken jongeren vooral betekenis. Ze leven in een wereld vol tegenstrijdige signalen. Nieuws over oorlogen, klimaatdreiging en sociale onrust komen dagelijks binnen. Jongeren voelen soms de last van een toekomst die onzeker lijkt. Onderzoekers zien dat deze druk leidt tot een groeiende behoefte aan innerlijke richting.

Voor christelijke jongeren wordt geloof dan een cruciale bron. Maar alleen als dat geloof meer is dan theorie. Ze zoeken geen antwoorden die hun vragen wegpoetsen, maar een God die dichtbij blijft terwijl ze zoeken. Ze verlangen naar een geloof dat iets zegt over het leven dat ze écht leven: over eenzaamheid, keuzes, relaties, werkdruk, identiteit en roeping.

Wanneer geloof groeit van kennis naar ontmoeting, begint het te leven. Jongeren ontdekken dat God niet slechts een begrip is dat je moet begrijpen, maar een werkelijkheid die je mag ervaren. Dan wordt geloof een kompas dat ze helpt staande te blijven in een wereld die vaak wankel voelt. Zoals de profeet Jeremia schreef, gaat het er niet om dat iemand

zich beroemt op eigen wijsheid of kracht, maar om het kennen van de Heer. Dat kennen geeft stabiliteit.

De kerk als gemeenschap: belonging als levensadem

Veel jongeren zeggen niet: Ik geloof niet meer. Wat ze wél zeggen, is: Ik weet niet of ik nog bij de kerk hoor.

De vroege christelijke gemeenschap bestond niet uit programma's maar uit relaties. Ze aten samen, baden samen, deelden hun bezittingen en droegen elkaar. In die eenvoud ontstond belonging. Een thuis, geen publiek. Een familie, geen toeschouwersruimte.

/ De kerk moet bereid zijn om naar jonge mensen te luisteren

Vandaag verlangen jongeren weer naar dat soort gemeenschap. Ze willen niet alleen welkom worden geheten; ze willen meedoen. Niet vanaf de zijlijn, maar middenin. Belonging ontstaat wanneer jongeren merken dat hun aanwezigheid ertoe doet, dat ze niet eerst volwassen hoeven te zijn om te mogen bijdragen, en dat hun stem serieus genomen wordt.

Veel jonge christenen voelen pas verantwoordelijkheid wanneer ze verantwoordelijkheid krijgen. Buiten de kerk leiden jongeren teams, bedrijven of projecten. Binnen de kerk worden ze soms geacht te wachten tot ze 'oud genoeg' zijn om mee te beslissen. Dat wringt. Want belonging betekent niet alleen welkom zijn, maar betrokken worden.

Wanneer de kerk jongeren ziet zoals God hen ziet – met potentie, talent en roeping – ontstaat er ruimte waar ze kunnen groeien. Niet als doelgroep, maar als medewerkers van het evangelie.

Hoop als richtingwijzer

Hoop is de stille kracht waar jongeren naar verlangen. Te midden van klimaatstress, maatschappelijke onzekerheid en wereldwijde crises zoeken jongeren naar uitzicht. Ze willen geloven dat hun inzet ertoe doet, dat hun leven betekenis heeft, dat hun geloof toekomst biedt.

Hoop wordt geloofwaardig wanneer de kerk die hoop belichaamt. Niet alleen met woorden, maar door een manier van samenleven waarin iedereen ruimte krijgt. Hoop groeit wanneer jongeren merken dat hun vragen welkom zijn, dat hun twijfels niet worden weggezet, en dat hun talenten mogen dienen in Gods missie.

Die hoop ontstaat wanneer oud en jong samen optrekken. Mentoring, kleine groepen, intergenerationale gesprekken en gezamenlijke projecten scheppen een bedding waarin geloof en hoop kunnen groeien. Jongeren leren dan dat zij niet alleen onderdeel zijn van de kerk van morgen, maar van de kerk van vandaag.

Wandelen in dezelfde richting

Aan het einde van dit verhaal blijft een eenvoudig beeld hangen: twee mensen die besluiten samen te wandelen. Niet omdat ze hetzelfde tempo hebben, maar omdat ze dezelfde richting uitgaan. De kerk hoeft niet perfect te zijn om jongeren mee te nemen. Ze moet alleen bereid zijn om te luisteren, ruimte te maken en met hen mee te lopen.

Wanneer de kerk jongeren echt ziet staan, ontstaat er belonging. Wanneer de kerk jongeren uitnodigt om Jezus persoonlijk te leren kennen, groeit er faith. Wanneer de kerk jongeren betreft in de missie van God, ontstaat er hope.

In zo'n geloofsgemeenschap kunnen jongeren ademen. Daar vinden ze hun identiteit terug. Daar wordt geloof tastbaar. Daar wordt hoop levend. En daar ontdekken ze dat ze niet alleen een plek hebben, maar een thuis. ▢

Enrico Karg Hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk.

Bronnen

1. Branje, S., Meeus, W., Van der Valk, I. & Masarik, E. (2021) *Dynamics of Identity Development in Adolescence: A Decade in Review*, Child Development, 92(1), pp. 46–64.
2. Madera, M., Kaiser, M., O'Brien, L. & Richardson, M. (2025) *Nature Connectedness in Adolescents and Young Adults: A Systematic Review*, Journal of Environmental Psychology, 92, 102256.

Ljupco Smokovski/Shutterstock.com

Het vorige artikel ging onder andere in op de vraag waarom de boodschap van de eerste engel, de verkondiging van het eeuwig evangelie, zo weinig aandacht kreeg van onze pioniers. Dat verklaart waarom het zo lang duurde voordat in 1874 de eerste officiële zendeling werd uitgezonden. Dat betekent niet dat ze zich weinig gelegen lieten liggen aan andere wereldburgers. Het heeft niet lang geduurd voordat de kerk ook boekjes in andere talen ging uitgeven. Dat gebeurde al binnen tien jaar na de uitgave van de eerste Review and Herald. Dit keer deel 2: [De weg naar publicaties in andere talen](#)

Tekst/Thijs de Reus

Het tijl keert

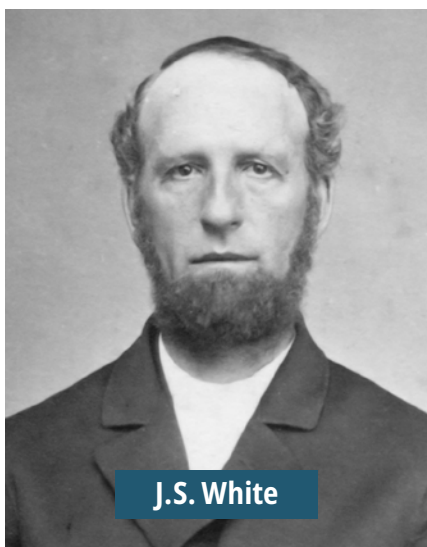
Er zijn drie redenen aan te wijzen waarom vanaf ongeveer september 1851 de blik van de pioniers ruimer werd. Ten eerste kwam de Heer niet terug zoals ze hadden verwacht. Ten tweede kreeg Ellen White visioenen die benadrukten dat het werk van Christus nog niet voltooid was. Ten derde vond er een aantal spontane bekeeringen plaats van mensen tot de adventboodschap.¹ Die kun je moeilijk de deur blijven wijzen. De enige echt mogelijke respons is openheid ten opzichte van anderen en hun dus de mogelijkheid geven zich aan te sluiten bij de prille adventbeweging.

In Amerika veranderde er iets wat betreft immigranten die nog geen of onvoldoende Engels spraken. Er waren ook publicaties nodig in andere talen. Die uitgaven kwamen ongetwijfeld ook terecht bij familieleden in Europa waardoor er een eerste zaadje werd gezaaid in het oude werelddeel.

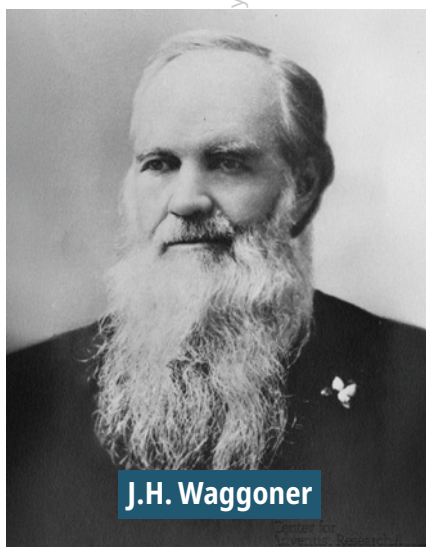
De zoektocht naar die eerste uitgaven in andere talen brengt je uiteindelijk ook bij de eerste uitgave in het Nederlands! Die verscheen eerder dan we waarschijnlijk ooit hebben gedacht. Hoe die uitgave tot stand is gekomen, daarover is niets bekend. Dit in tegenstelling tot de Duitse uitgave waarvan dat wel bekend is. Daarom gaan we daar nu eerst naar kijken. Als illustratie van hoe het tijl aan het keren is.

De Review and Herald als belangrijke bron

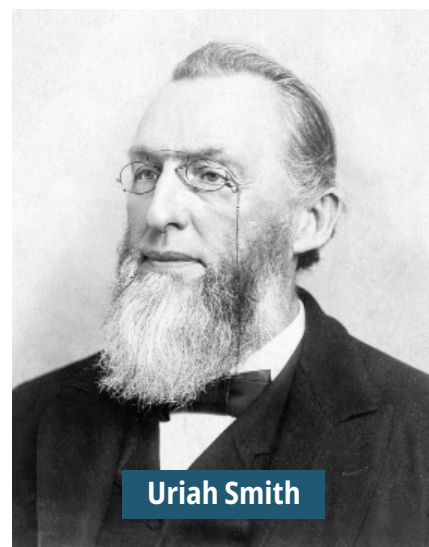
De gedigitaliseerde en doorzoekbare versie van de Review and Herald is een bron van onschatbare waarde. Je kunt met een grote mate van zekerheid op succes zoeken in die oude uitgaven en dan zul je weinig missen dat van belang is. Je kunt bijvoorbeeld zoeken naar alle vermeldingen in de Review over Europa. Dan ontdek je dat men daar in eerste instantie niet zo positief over dacht.

J.S. White

J.H. Waggoner

Uriah Smith

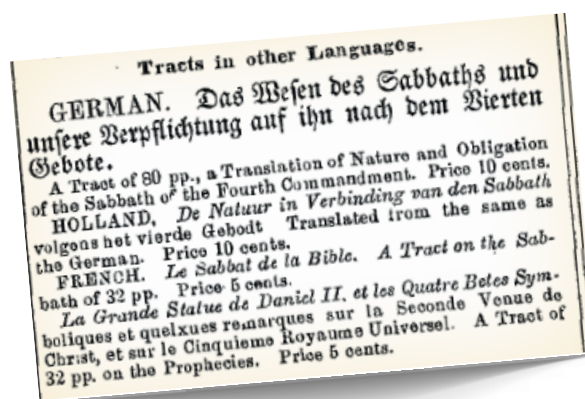
In 1854 werd over een paar Europese landen gezegd: 'in Engeland is men op de weg terug naar het heidendom en naar Duitsland exporteert men Bijbels en importeert men allerlei nieuwigheden die een directe neiging laten zien de Bijbel te beroven van zijn inspiratie, wonderen en goddelijk gezag'.² De eerste adventisten zijn bang dat Amerika hetzelfde lot zal treffen en dat zal er ook toe hebben bijgedragen dat ze in eerste instantie niet zo happig waren mensen naar Europa te sturen.

In 1856 neemt de Review een artikel over van een Amerikaanse correspondent van de 'London Christian Times' over religie in de VS. Daarin staat dat Duitse bevolkingsgroepen in hoge mate ongeloviger worden en dat dit alleen maar toeneemt.³ Het Europese probleem komt dus ook naar Amerika. Dat betekent gelukkig niet dat niemand zich daar zorgen om maakt en er iets aan wil doen. Het houdt ook niet in dat er geen mensen zijn die wel openstaan voor de boodschap van de Adventkerk.

Het werk voor Europeanen begint

Dat blijkt een paar maanden later al. Dan maakt Jesse Dorcas uit Fremont in Ohio de opmerking dat hij mensen is tegengekomen met een Duitse achtergrond. Ze spreken nog onvoldoende Engels en daarom vraagt hij om Duitstalige uitgaven over de sabbat. Hij voegt er aan toe dat hij ook al een vertaler heeft gevonden die dat zou kunnen doen. Die is wel wat terughoudend vanwege de onrust die zo'n pamfletje zou kunnen veroorzaken.

Onze broeder merkt dan op dat die onrust anders ook wel zou ontstaan. Hij vindt deze discussie een teken aan de wand en doet een beroep op de gemeente in Battle Creek om serieus na te denken over zijn verzoek.⁴ Ook al staat Europa er dus niet zo goed op bij de pioniers, toch verruimt zich hun blik. Het gaat er

immers om wie er openstaan voor de boodschap. Hun achtergrond doet er dan eigenlijk niet toe.

De leiding van de kerk laat er geen gras over groeien. Een maand later vormen James White, J.H. Waggoner en Uriah Smith een commissie om een pamflet in het Duits voor te bereiden. Dat gebeurt tijdens een conferentiebijeenkomst in Battle Creek op 26 mei 1856. Daar komen ze een paar weken later al op terug: 'Gedurende de laatste paar jaren hebben verschillende broeders zich diepgaand geïnteresseerd voor de Duitse en de Noorse bevolkingsgroepen in ons land en hebben er met spanning naar uitgezien dat zich een mogelijkheid zou voordoen voor de uitgave van een pamflet over de sabbat in deze beide talen.'⁵

Er wordt speciaal een pamflet geschreven

Op diezelfde bijeenkomst stellen ze vast dat er geen geschikt pamflet beschikbaar is voor vertaling. Er wordt nog een commissie gevormd die dat gaat schrijven. Ze denken dat het verstandig is de inhoud eerst in de Review te publiceren om het daarna te vertalen in het Duits en vervolgens ook in het Noors. Het schrijven van het pamflet wordt toevertrouwd aan J.H. Waggoner en die gaat al snel aan de slag, want eind augustus 1856 meldt de Review dat het Duitse

Advent Review, AND SABBATH HERALD.

"Here is the Patience of the Saints; Here are they that keep the Commandments of God, and the Faith of Jesus."

VOL. XIII.

BATTLE CREEK, MICH., FIFTH-DAY, APRIL 28, 1859.

No. 23.

THE REVIEW AND HERALD

IS PUBLISHED WEEKLY

AT BATTLE CREEK, MICH.,

BY

J. P. KELLOGG, CYRENIUS SMITH AND D. R. PALMER,
Publishing Committee.

URIAH SMITH, Resident Editor

J. N. ANDREWS, JAMES WHITE,
J. H. WAGGONER, R. F. COTTELL,
and STEPHEN PIERCE, } Corresponding
Editors.

TERMS.—One Dollar in Advance for a Volume of 26 Nos.

He showed clearly that the enslaved Africans were unjustly seized in their own native country, and against their will, conveyed to the sea-coast and sold in the slave shambles to the slave dealer, and from him to another who transports them to a foreign land, where they are again sold to the cultivators of the soil, and held with their children to perpetual servitude. Dr C. showed clearly that the original crime of man-stealing, instead of being mitigated by these several transfers of these unfortunate persons, is greatly increased, because those who were seized

or, Constantine, made them obligatory by laws which he enacted. The question has often been raised in our own day, How did the Sabbath become changed from the seventh to the first day of the week? The great mass of christians descending from the Roman and Greek churches seem to have entertained the opinion that the Sabbath was a Mosaic institution and that it was abrogated with circumcision and other Jewish ceremonies. They, of course, had no idea that the Sabbath had been changed, but abrogated, and that they were at lib-

pamflet wordt geschreven en zo spoedig mogelijk klaar zal zijn.⁶ Ze voegen ook financieel de daad bij het woord. In volgende uitgaven van de Review wordt er regelmatig melding gemaakt van mensen die geld geven voor dit project.⁷

Een paar maanden later, in oktober, is het klaar en verschijnt het in artikelvorm in de Review. Dat vinden de uitgevers het beste, met het oog op de argumentatie die wordt gegeven want die is ook nuttig voor de Engelse lezers. Er wordt bij gezegd dat zo iedereen ook weet wat men aan deze Duitssprekende mensen gaat voorleggen. Een transparante aanpak!

De vertaling daarna heeft wel heel wat voeten in de aarde. Er wordt niet ingegaan op het aanbod van Jesse Dorcas die we al noemden. In november 1856 plaatst de Review een oproep voor een vertaler. Ze dachten zelfs al iemand te hebben gevonden maar die kan het niet inpassen in zijn andere werkzaamheden.⁸ Het kost dus moeite een geschikte vertaler te vinden. Daarna blijft het bijna een jaar lang stil. Binnen de kerk is er niemand te vinden. Het wordt uiteindelijk vertaald door de redacteur van 'The Israelite' in Cincinnati, een van de oudste Joodse tijdschriften dat nog steeds verschijnt. Zij leveren ook de drukplaten.⁹ Zijn daarmee dan alle problemen opgelost? Helaas niet. Het uitbesteden van het vertaalwerk aan derden blijkt niet zo'n goed idee te zijn. Het is geen goede en correcte vertaling. Uiteindelijk moet het werk opnieuw worden gedaan en neemt men ook het besluit dergelijke projecten in het vervolg in eigen hand te houden. James White schrijft daar in mei 1858 een kort, maar verhelderend artikel over. Daar gaan we in een volgend artikel op in en dan verschijnt zomaar ineens uit het niets ook die Nederlandse uitgave. □

Thijs de Reus is emeritus predikant.

Eindnoten

- 1 Gottfried Oosterwal, p. 14.
- 2 Review and Herald 11 oktober 1854, p. 106;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18531011-V04-14.pdf>
- 3 Review and Herald 14 februari 1856, p. 159;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560214-V07-20.pdf>
- 4 Review and Herald 24 april 1856, p. 14;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560424-V08-02.pdf>
- 5 Review and Herald 29 mei en 15 juni 1856, pp. 44 en 53;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560529-V08-06.pdf>
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560612-V08-07.pdf>
- 6 Review and Herald 28 augustus 1856, p. 133;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560828-V08-17.pdf>
- 7 Review and Herald 28 augustus 1856, p. 88;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18560710-V08-11.pdf>
- 8 Review and Herald 20 november 1856, p. 70;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18561120-V09-03.pdf>
- 9 Review and Herald 22 oktober 1857, p. 200;
<https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/RH/RH18571022-V10-25.pdf>

Jong geroepen

OVER: SPREKEN OP JONGE LEEFTIJD

Jimmy Marcera is twintig jaar en komt uit de gemeente Rotterdam Noord. Op zijn tiende koos hij om gedoopt te worden en vanaf zijn dertiende spreekt hij in verschillende adventgemeenten. Een jeugdleider benaderde hem voor een preekcursus. Sindsdien voert hij zijn roeping uit als spreker door met wijsheid mensen enthousiast te vertellen over God.

Tekst/Ruth Tiko

Hoe combineer je het dagelijks leven (studie en sport) met je kerkleven?

Ik geniet ervan om dingen voor de kerk te doen. Ik zie het niet als een last. Soms vind ik het lastig dat in het leven buiten de kerk, mensen bezig zijn met allemaal andere dingen dan waar jij zelf op gefocust bent. Ik heb dus wel vaak het gevoel dat ik er niet helemaal in pas. Maar ik denk dat het belangrijk is om te weten dat je er niet in hoeft te passen. Ik ben zelf altijd heel eigenwijs geweest en dat zie ik als een zegen. Het heeft me geholpen om dit te doen op jonge leeftijd.

Hoe ziet jouw persoonlijke geloofsleven eruit?

Ik heb het gevoel dat ik altijd wandel met God. Ik vind het heel inspirerend om te horen over Noah. Ik vind Noah wel cool daarin. Hij wandelde met God (Genesis 6:9). Dat is iets waar ik inspiratie uit haal in mijn geloofsleven. Als God je een opdracht geeft om iets gekks te doen, doe dan iets gekks. Als God mij vraagt om te spreken, dan ga ik gewoon

spreken. Ik heb persoonlijke ervaringen gehad met God waarin Hij direct tot mij sprak. Als ik terugdenk aan die momenten, dan is dat brandstof geweest om op een juiste manier door te gaan en gewoon echt te leven op de manier die God van mij vraagt.

Zie je jezelf ook als een spreker buiten de kerk, bijvoorbeeld op school of in de atletiekclub?

Ja, dat wel. Ik denk dat als mensen eenmaal weten dat je dat doet, het ook de titel wordt die je aanneemt en dat je je ernaar gaat gedragen. Je spreekt eigenlijk door alles wat je doet. Dat waar je het meest door kan spreken is gedrag. Dus ik denk dat ik vooral daardoor spreek, maar door verbaal natuurlijk ook. Als ik met mensen ergens over spreek en het gesprek komt op geloof, dan ben ik niet meer te stoppen.

Heb je drempels ervaren als jonge spreker?

Ja, de grootste drempel die ik heb meegemaakt was op dertienjarige leeftijd toen mensen wegliepen

uit de kerk, omdat ze het er niet mee eens waren dat ik ging spreken op die leeftijd. Ja, dat kwetst je ergens wel, maar aan de andere kant denk ik dat het een persoonlijke mening is. Een echte christen support iedereen die iets wil doen met het geloof. Je kan niet iemand afkraken, omdat die een bepaalde leeftijd heeft. Als iemand gaat spreken, hoor je puur te kijken naar de inhoud en niet naar de geboortedatum. Dat is iets wat ik soms wel mis in de kerk. Levenservaring wordt gezien als getal. Ik bedoel dit niet brutaal of arrogant, maar ik heb misschien meer meegemaakt dan sprekers die vele jaren ouder zijn dan ik. Ik denk dat daaruit ook wijsheid komt om te spreken.

Hoe denk je dat kerkgemeenten jonge mensen meer kunnen verwelkomen om deel te nemen aan de kerk en om een taak op te pakken?

Dit is iets wat ik altijd wel eens zeg tegen geloofsgenootjes; mensen moeten gewoon niet te veel zeuren. Ik vind het persoonlijk lastig om te zien dat mensen

die beginnen met geloven en actief willen zijn in de kerk, geklaagd als enige respons krijgen. Als iemand zich in wil zetten voor God, dan zouden we eigenlijk als geloofsgemeenschap daar alleen maar positief op moeten reageren. We zouden ons veel positiever kunnen opstellen. Laat jongeren bijvoorbeeld meelopen met een functie. Want zo krijg je op den duur een gemeente die vol is van jongeren die weten wat er gaande is en die weten wat er moet gebeuren.

Jij bent op jonge leeftijd al zeker geweest van wat jouw pad is. Veel jonge mensen zijn nog zoekende. Wat zou jij ze kunnen adviseren?

Ik denk dat het belangrijkste is dat je energiebron juist is. Dus als je op zoek bent naar een roeping omdat je denkt dat je er zelf beter van kan worden, dan kan je beter die zoektocht afkappen. Het is belangrijk dat God je energiebron wordt en niet je ego, niet je persoonlijke gevoel of dingen daaromheen. Het is ook belangrijk om heel veel dingen te doen en uit te proberen. Ik denk dat

je in de Adventkerk, zeker als jong persoon, af en toe best wel opstandig moet zijn om dingen te kunnen en mogen doen. Maar als je een beetje uit je schulp kruipt en initiatief toont, dan denk ik dat voor iedere jongere alles mogelijk is. Net als dat alles mogelijk is voor mij. Als je in je comfort-zone blijft, dan ga je nooit echt je roeping vinden, want dan ga je gewoon dingen doen waar jij blij van wordt, maar misschien wordt God daar niet altijd even blij van.

Heb je nog een laatste boodschap die je zou willen delen?

Probeer je minder zorgen te maken over alles wat er om je heen gebeurt en meer te lachen. Probeer mensen niet te veel over te halen om te geloven door theologie, maar probeer mensen over te halen door hoe jij bent als mens. ☐

Ruth Tiko studeert rechten en is lid van de gemeente Huis ter Heide.

Levenservaring wordt gezien als getal. Ik bedoel dit niet brutaal of arrogant, maar ik heb misschien meer meegemaakt dan sprekers die vele jaren ouder zijn dan ik

**/ Maria's verhaal
herinnert ons eraan dat
God niet op zoek is naar
volmaakte mensen**

Niets is voor God onmogelijk

EEN REFLECTIE OP LUCAS 1:37
EN DE KRACHT VAN 'JA' ZEGGEN TEGEN GOD

Wanneer was de laatste keer dat je je te jong, te ongeschikt of gewoon onvoorbereid voelde voor iets waartoe God je riep? Het is een gevoel dat leeftijd en omstandigheden overstijgt. Of we nu jong zijn of doorgewinterd, ervaren of onzeker, op het moment dat we voor een goddelijke taak staan, worden we vaak geconfronteerd met die innerlijke stem van twijfel: Ben ik echt in staat om dit te doen?

Tekst/Helen Diaz Vertaling/Bert Nab

Deze menselijke aarzeling is niets nieuws. Het weerklinkt op de bladzijden van de Schrift en in de levens van ontelbare mensen door de geschiedenis heen. Een van de meest diepgaande voorbeelden is te vinden in het verhaal van Maria, het jonge meisje dat werd uitverkoren om de moeder van Jezus te worden. Haar ontmoeting met de engel Gabriël in Lucas 1 onthult niet alleen de buitengewone aard van Gods roeping, maar ook het buitengewone geloof dat nodig is om hierop te reageren.

De roeping van Maria

Maria was waarschijnlijk een tiener toen de engel Gabriël aan haar verscheen met het nieuws dat de loop van de geschiedenis zou veranderen. Waarschijnlijk leefde zij rustig in Nazaret, omgeven met de verwachtingen van een eenvoudige toekomst, zonder

uitspattingen. Maar God had veel grotere plannen met haar. 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je.' Lucas 1:28 Die woorden brachten haar van haar stuk. De Bijbel verklaart: 'Ze schrok hevig bij het horen van zijn woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had' Lucas 1:29. Hoe kan het ook anders? Dit was niet zomaar een bezoeker en het was zeker geen gebruikelijke boodschap. De engel vervolgt met het openbaren van het goddelijke plan: 'Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet Hem Jezus noemen. Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, ...' Lucas 1:31-32. Kun jij je voorstellen wat er op dat moment door Maria's hoofd moet zijn gegaan? Niet alleen de schok van een wonderbaarlijke conceptie, maar ook het gewicht van de

verantwoordelijkheid. Het opvoeden van welk kind dan ook is zowel een geschenk als een uitdaging, vol slapeloze nachten, moeilijke vragen en de dagelijkse arbeid van het verzorgen van een ander mens. Maar dit kind opvoeden! De Messias? De Redder van de wereld? Maria had geen theologische graad. Ze was nog heel jong. En ze voelde zich er waarschijnlijk niet klaar voor. Toch riep God haar. In haar menselijke zwakheid stelde ze de voor de hand liggende vraag: 'Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog geen gemeenschap met een man.' Lucas 1:34. Het antwoord van Gabriël was meer dan een biologische uitleg, het was een geestelijke verklaring: 'De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw overdekken ... want voor God is niets onmogelijk.' Lucas 1:35, 37.

De God die de gewone en niet gekwalificeerde mens roept

God heeft een patroon in het roepen van mensen die zich niet gekwalificeerd voelen. Maria was een gewoon, sterfelijk mens die, volgens de engel, genade had gevonden bij God.

Volgens het *Andrews Bible Commentary* wordt de uitdrukking 'begunstigd' vaak gebruikt om het idee te ondersteunen dat de genade die Maria ontving haar gedurende haar hele leven werd verleend, zelfs vóór deze gebeurtenis, wat leidt tot de leerstelling van haar onbevleete ontvangenis.

/ Leeftijd is nooit een barrière voor een doel in Gods Koninkrijk

Deze theorie stelt dat Maria geboren werd zonder erfzonde, en dus zonder een zondige natuur, waardoor ze in staat was om genade te schenken als de moeder van God. Het is echter belangrijk op te merken dat Jezus niet God was *vanwege* Maria. Maria was *gezegend* omdat ze uitverkoren was om de Zoon van God te baren. Dit onderscheid is niet louter theologisch, het is om twee belangrijke redenen zeer relevant voor ons in het heden:

- 1 **Het helpt ons** de goddelijke natuur van Jezus te begrijpen.
- 2 **Het herinnert ons** eraan dat God ervoor kiest met en door ons te werken, ondanks onze onvolwassenheid, menselijkheid en onze beperkingen.

Het wordt dus duidelijk dat Gods criteria om iemand te roepen niet gebaseerd zijn op ervaring, perfectie of menselijke bekwaamheid, maar op beschikbaarheid en bereidwilligheid. Hij roept niet de toegeruste; Hij rust de geroepene toe.

Maria's verhaal herinnert ons eraan dat God niet op zoek is naar volmaakte mensen, maar naar harten die bereid zijn 'Ja' te zeggen. Toen Gabriël Maria verzekerde van Gods gunst, zei hij niet dat ze die had verdiend. Hij herinnerde haar eraan dat Gods genade haar had gevonden, precies zoals ze was.

Haar antwoord is een van de mooiste geloofsdaden in de Schrift: 'De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' Lucas 1:38.

Op dat moment gaf Maria haar plannen, haar comfort en zelfs haar reputatie op. Ze accepteerde een goddelijke opdracht die haar door misverstanden, gevaar, ballingschap en uiteindelijk het lijden van haar zoon zou leiden. Maar het gaf haar ook het voorrecht het leven en de bediening van Jezus op zowel eenvoudige als diepgaande manieren vorm te geven.

Jeugd en roeping: de erfenis van adventistische pioniers

Maria was jong en dat gold ook voor veel van de adventistische pioniers die hebben geholpen bij de oprichting van de adventbeweging. James White was pas 21 toen hij begon te prediken. Ellen White ontving haar eerste visioen al op 17-jarige leeftijd. John Andrews was al een gerespecteerd leider toen hij begin twintig was.

Dit waren jonge mannen en vrouwen die, ondanks beperkte middelen, formele scholing of ervaring, met moed en overtuiging gehoor gaven aan Gods roep. Ze wachtten niet tot ze er klaar voor waren of alles op een rijtje hadden. Ze stapten in geloof naar voren en boden aan wat ze hadden: hun tijd, energie, ideeën en vooral hun hart.

Hun verhalen herinneren ons eraan dat leeftijd nooit een barrière is voor een doel in Gods koninkrijk. Of we nu jong of oud zijn, het belangrijkste is dat we openstaan om Gods roep te horen en te beantwoorden.

Ook jij en ik worden geroepen

Vandaag wordt dezelfde goddelijke uitnodiging die aan Maria werd gegeven aan ons gegeven, natuurlijk niet in de vorm van het baren van de messias, maar in de vorm van de oproep om Jezus in ons te dragen en Hem in de wereld te brengen door onze woorden,

Maria's verhaal gaat niet alleen over een wonderbaarlijke geboorte, het gaat over wat er gebeurt als een gewoon mens radicaal vertrouwen stelt in een buitengewone God

daden en dienstbaarheid. We zijn niet geroepen omdat we bekwaam zijn. We worden geroepen ondanks ons onvermogen. Net zoals Maria zijn we uitverkoren vanwege Gods genade, niet vanwege onze grootsheid. En net zoals Maria zullen we ons vaak ontoereikend voelen. We voelen ons misschien te jong, te oud, te onervaren, te gebrekkig. Maar Gods belofte staat nog steeds: 'De Heer is met je.' En zijn geruststelling blijft: 'Wees niet bang ... want voor God is niets onmogelijk.' Lucas 1:30, 37.

Praktische overwegingen

Wanneer we nadenken over dit verhaal en de implicaties voor ons leven, kunnen we dat doen aan de hand van onderstaande vragen:

- 1 **Wat** vraagt God jou waar je op dit moment 'Ja' tegen zou moeten zeggen?
- 2 **Welke** angsten of twijfels houden je tegen?
- 3 **Hoe** kun je in geloof antwoorden?

Bemoediging voor onderweg

Maria speelde een heel bijzondere rol in het leven van Jezus, maar onze geloofsreis is heel anders dan die van haar. Toch worden we, net als Maria, vaak geconfronteerd met situaties die we niet helemaal begrijpen. Zoals Reinder Bruinsma oppert, 'Maria "bewaarde alles wat er met Hem gebeurd was in haar hart" (Lucas 2:51) en wij zouden hetzelfde moeten doen. Wanneer we geconfronteerd worden met vragen of taken die onduidelijk of overweldigend lijken, kunnen we haar voorbeeld volgen. We kunnen ze dicht bij ons hart houden en geduldig wachten op ervaringen die mettertijd helderheid en inzicht brengen.¹

Maria's verhaal gaat niet alleen over een wonderbaarlijke geboorte, het gaat over wat er gebeurt als een gewoon mens radicaal vertrouwen stelt in een buitengewone God.

Je bent geroepen

Niet omdat je perfect bent en alles weet.

Maar omdat God machtig is.

Niet omdat je onbevreesd bent.

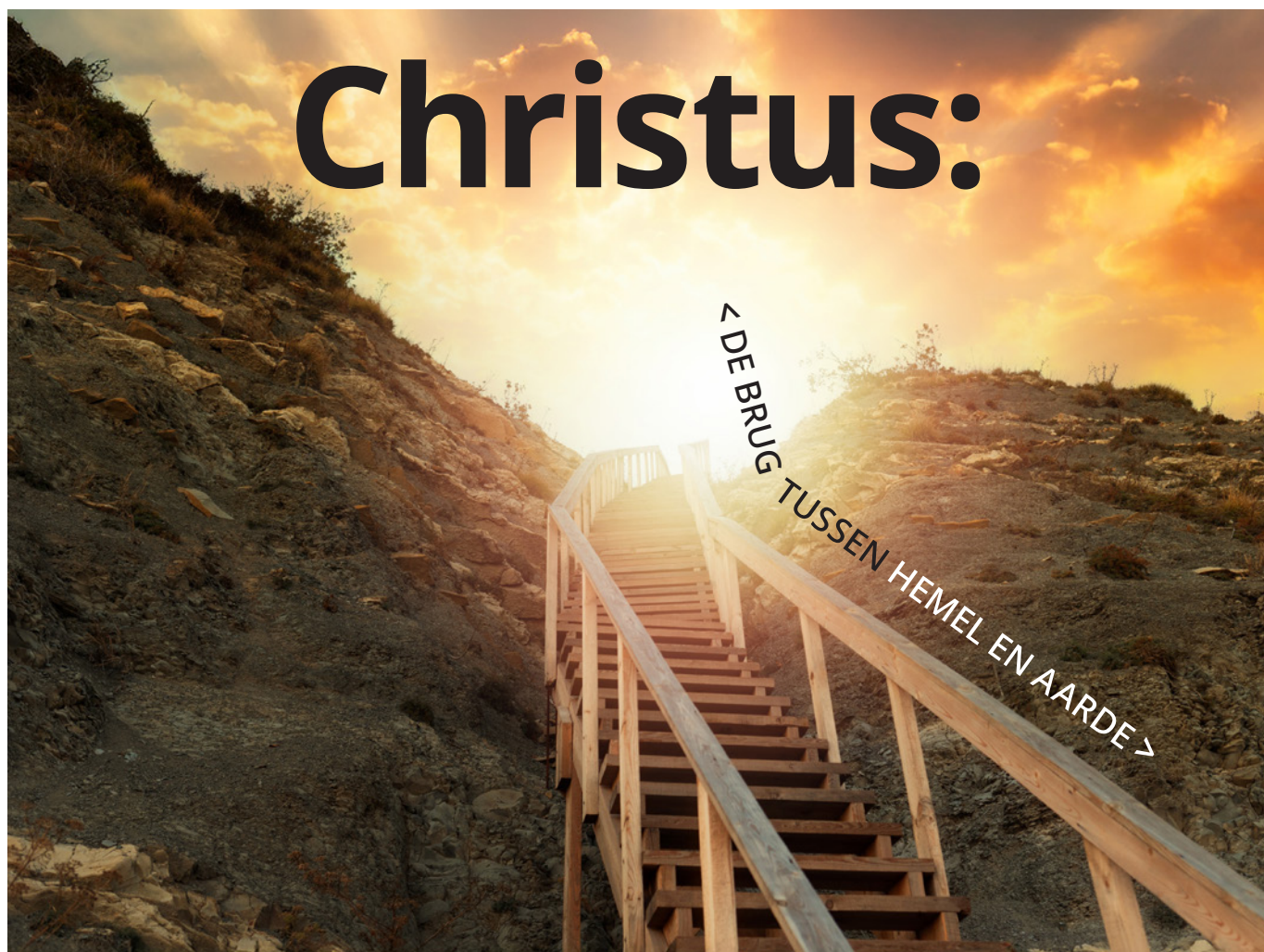
Maar omdat God trouw is.

'Wees niet bang ... want voor God is niets onmogelijk.' Lucas 1:30, 37. □

Helen Diaz is proponent-predikant van gemeenten in regio Utrecht en Amsterdam.

Eindnoot

¹ Reinder Bruinsma, *Face to Face with 365 People from Bible Times* (Grantham, UK: Stanborough Press, 2018), blz. 248.

In Jezus raken hemel en aarde elkaar. Hij is de brug tussen God en mensen. Maar Hij laat het daar niet bij. Hij roept ons op om in zijn naam zelf bruggen te bouwen tussen geloof en het dagelijks leven, tussen mensen onderling en tussen deze wereld en Gods koninkrijk. De Bijbel roept ons niet op om ons terug te trekken uit de wereld, maar om er juist middenin betrokken en zichtbaar aanwezig te zijn.

Tekst/Silbert Elizabeth

Leren van de Kolossenzenbrief

Die roeping kan overweldigend aanvoelen. Hoe leef je als bruggenbouwer in een wereld die zo vol is met afleiding, verdeeldheid en tegenstelde overtuigingen? De brief aan de Kolossenzen helpt ons verder. Paulus schrijft aan een jonge gemeente die in verwarring verkeert en wijst hen direct op Christus, het hart van geloof en leven. Wat kunnen wij vandaag leren van deze brief, zodat wij in Christus werkelijk een brug kunnen zijn?

Een gemeente op zoek naar houvast

Om die vraag te beantwoorden, kijken we kort naar de situatie in Kolosse. Deze jonge gemeente leefde in een stad vol uiteenlopende religies en filosofieën, waardoor sommigen het evangelie begonnen te vermengen met andere overtuigingen. Dat zorgde voor verwarring over wat nu echt centraal moest staan: Christus.

Paulus schrijft zijn brief in een situatie vol verwarring en richt de gemeente niet op nieuwe regels,

maar op Christus zelf: in Hem is alles geschapen en in Hem woont de volheid van God. Niet menselijke wijsheid of extra wetten, maar Jezus is het fundament van een leven dat God eert.

Epafraas, 'een van hen', bracht dit evangelie geloofwaardig omdat hij hun taal en cultuur kende en het geloof zichtbaar leefde. Zijn leven laat zien wat echt bruggen bouwen is: Christus volgen op een manier die mensen raakt in hun eigen context.

Wijsheid die leidt tot gehoorzaamheid

Vanuit zijn verbondenheid met Christus bidt Paulus voor de gemeente. Hij vraagt dat zij vervuld worden met de kennis van Gods wil, als praktische wijsheid voor een leven dat God waardig is: vruchtbaar, volhardend, vreugdevol en dankbaar.

Echte geestelijke groei blijkt in karakter. De Geest vormt mensen die meer op Christus gaan lijken, zichtbaar in keuzes, houding en gedrag. Niet degene met de meeste kennis, maar degene bij wie de vrucht van de Geest zichtbaar is, weerspiegelt het geloof het meest geloofwaardig.

Een opdracht die ons te boven gaat

We voelen dat deze opdracht meer van ons vraagt dan wij aankunnen. Jezus roept ons om zijn getuigen te zijn in de hele wereld, maar alleen God kan dat mogelijk maken. Ook Paulus wist dat hij niet op eigen kracht mensen uit de duisternis naar het licht kon brengen.

Door de hele brief klinkt daarom de belofte van Gods trouw: Christus is met ons en Hij zelf werkt waar het evangelie wordt gedeeld. Dat het evangelie zich onder de hemel heeft verspreid, komt niet door menselijke kracht, maar omdat God zijn werk volbrengt; Hij die roept, is trouw en maakt zijn belofte waar.

Denk helder, leef met onderscheid. Wie de roeping van Christus serieus neemt, moet leren onderscheiden. Paulus waarschuwt voor invloeden die Christus naar de achtergrond drukken, en die waarschuwing is vandaag nog net zo actueel.

We hoeven ideeën uit cultuur, wetenschap of religie niet automatisch af te wijzen, maar moeten alles toetsen en het goede behouden. Breed denken mag, zolang

ons hart gericht blijft op Christus; wat ons dichterbij Hem brengt is waardevol, wat ons van Hem afleidt mogen we loslaten.

Christus, de ladder tussen hemel en aarde

Wie met verwondering naar Christus blijft kijken, leert Hem steeds meer kennen zoals Hij werkelijk is. In Genesis 28 ziet Jakob in een droom een ladder tussen hemel en aarde; Jezus past dat beeld toe op zichzelf als de Mensenzoon die de hemel opent.

Hij is de brug tussen God en mensen: als Mensenzoon redt Hij, als Zoon van God pleit Hij als hogepriester voor ons. Door het kruis is er vrede en zijn de machten ontwapend, daarom hoeven we ons niet te laten afleiden of intimideren door wat Hem wil vervangen. Wie zijn blik op Christus richt, vindt in aanbidding rust en vertrouwen.

Bruggen bouwen in het dagelijks leven

Als Christus de brug is, mogen wij in zijn kracht meebouwen. Kolossenzen en de Grote Opdracht laten zien hoe dat er in de praktijk uitziet:

- 1 **Leef geloofwaardig.** Wandel waardig en wees vruchtbaar in elk goed werk. Laat geloof zichtbaar worden in hoe je leeft, werkt en relaties onderhoudt.
- 2 **Wees een leermeester in woord en daad.** Dopen en onderwijzen horen bij elkaar. Nodig mensen uit, deel het geloof, geef het voorbeeld en blijf betrokken.
- 3 **Maak van gebed de basis van je handelen.** Paulus' gebed laat zien: geestelijk werk begint niet met actie, maar met overgave.
- 4 **Getuig samen – geloof is geen soloproject.** Epafraas laat zien dat God werkt via gewone, vertrouwde mensen. Getuigen doen we samen, als gemeenschap.

5 Zoek diepgang boven sensatie.

Geestelijk inzicht is gericht op gehoorzaamheid, niet op het najagen van bijzondere ervaringen. Wat diepgeworteld is in Christus, draagt blijvende vrucht.

Slot: Hij bouwt met ons mee

De brug tussen hemel en aarde is geen mensenwerk. Christus zelf is die brug. Hij is het hoofd van de schepping én van de gemeente. Hij geeft niet alleen de opdracht, maar ook de kracht, de leiding en de belofte van zijn nabijheid.

Daarom bouwen we met vertrouwen. We denken met onderscheid, leven in gehoorzaamheid, getuigen met zachtmoedigheid en bidden met volharding. Niet omdat we het uit onszelf kunnen, maar omdat Hij met ons is. Zijn belofte staat: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' Onze brug staat niet op zand, maar op de rots. □

Sabbatschoollessen

Dit kwartaal bestuderen we in de sabbatschool: *Hemel en aarde met elkaar verbinden*.

Ik wens u veel zegen bij de bestudering van Gods Woord

Silbert Elizabeth is hoofd van het departement Sabbatschool en predikant van de gemeente Tempu pa Dios, Capelle aan den IJssel.

7 juni 2025/Leeuwarden

Avril Schorea A

In een volle kerkzaal legde Avril een getuigenis van haar geloof af, de doopvragen werden gesteld en beantwoord, waarop ze werd gedoopt door ds. Jan Rokus Belder. Het werd een feestelijke dienst, waarin Avril op verschillende creatieve manieren welkom werd geheten. Na afloop was er natuurlijk een gezellig samenzijn met felicitaties, en een heerlijke potluck-maaltijd tot besluit.

28 juni 2025/Den Dungen

Zeven mensen lieten zich dopen B

Het Revival Weekend in Den Dungen was een gezegende gebeurtenis. We sloten het weekend af met de doop van zeven nieuwe leden – een bijzonder moment, precies in het zevende jaar van de kerk. Tijdens de samenkomsten stonden ware bekering en volledige overgave aan God centraal. De viering eindigde met een maaltijd, waarbij God werd geprezen om zijn leiding in het leven van de dopelingen.

5 juli 2025/Eindhoven

Sarkis Manaserian en Losabir Gazaria C

Gemeente Het Lichtpunt verwelkomt broeder Sarkis Manaserian en zuster Losabir Gazarian in hun kerkfamilie. Na een woelige tijd in Irak vond het echtpaar van Armeense afkomst een adventkerk in Nederland, waar ze beiden Bijbelstudie in het Arabisch krijgen van ds. Faraj Mansour. Begin juli konden ze zich in Eindhoven laten dopen.

9 aug 2025/Delft

Jioni Macaya, Iricedley Meulens en Oneishah Trinidad D

Op sabbat 9 augustus werden Jioni Macaya, Iricedley Meulens en Oneishah Trinidad gedoopt door ds. Stennett Ross. Het was een bijzondere en gezegende dag voor adventgemeente Alivio Delft. Familie en vrienden waren aanwezig om dit heilige moment mee te beleven. De dienst was gevuld met vreugde, ontroering en een diepe geloofsbeleving. Mooie liederen en getuigenissen vulden de dienst aan en de heilige Geest was voelbaar aanwezig. Jioni en Iricedley hebben Bijbelstudie gehad van ouderling Jurik Martie, en Oneisha van haar moeder.

5 juli 2025/Huis ter Heide

William van Tiggele E

Op 5 juli was er een feestelijke en bijzondere doopdienst in Huis ter Heide. William van Tiggele heeft daar zijn toewijding aan God bekrachtigd met een openbare doop in de Adventkapel. Hij was omringd door warme en hartelijke mensen. Zijn vrouw Sanne, dochter Sophie, ouders, broers en zussen waren samen met de gehele kerkgemeenschap aanwezig. Iedereen wilde dit heilige en betekenisvolle moment met hem delen.

We danken God voor zijn leiding op de spirituele reis van William. Het was voor hem van wezenlijk belang om te groeien in de kennis van de waarheid, maar ook om de moed te vinden om getuige te zijn van zijn geloof, en zekerheid te ontvangen dat God hem heeft gedragen in de moeilijkste momenten van zijn leven. De dienst was daarom heel ontroerend; diverse mensen kregen tranen in de ogen bij het horen van Williams aangrijpende getuigenis.

De doop werd geleid door voorganger Josué Gómez, die een inspirerende overdenking deelde. Hij vergeleek het volgen van Jezus en het gedoopt worden met het moment waarop de apostel Petrus door Jezus werd geroepen om uit de boot te stappen en over het water naar Hem toe te lopen. 'Menselijk gezien lijkt dit onmogelijk', zei hij, 'maar als we onze ogen op Jezus gericht houden, op Hem vertrouwen en in moeilijke tijden zijn hand vasthouden, dan wordt het onmogelijke mogelijk voor iedereen.' In deze eindtijd, waarvan William zich ten volle bewust is, onderstreepte Josué dat het evangelie van de eeuwige liefde van Jezus Christus de enige kracht is die ons kan dragen. De doopdienst werd afgesloten met een feestelijk moment van samenzijn. De hele kerk genoot van de gezamenlijke maaltijd, elkaars aanwezigheid en een sfeer van blijdschap, verbondenheid en broederliefde.

26 juli 2025/Amsterdam - *Jesús es la Esperanza*

Katiuska Zulay Barret Gutierrez (45) en Mierelva Thomas (63) F ontvingen de doop.

9 augustus 2025/Rotterdam
International
Yves Leon (39) G

Op het strand van Hoek van Holland vond de doopdienst plaats waar Yves zijn hart openlijk aan Jezus gaf. Op adventist.nl staat een video-impressie van dit mooie en bijzondere moment.

30 augustus 2025/Amsterdam -
Bon Notisia
Vincent Owen Martina (39), Shantal Lucia Martina-Torregrosa (39) en Raysheline Anicela Rijna (41) H ontvingen de doop.

20 september 2025/Den Haag
Francisco Nicasio Polanco I

Van 17-19 september had de gemeente Den Haag een speciaal programma voor de Spaanstalige leden. Op 20 september was het de dag van de Spaanstalige gemeenschap in Nederland. Op deze mooie dag werd broeder Francisco door ds. Surrandy Selassa gedoopt.

20 september/Eindhoven
Chance Antoinette J

De heilige Geest roept mensen nog steeds aan. Door eigen zoektocht vond zuster Chance onze kerk in Eindhoven en bezocht de diensten regelmatig. Opgegroeid in een christelijk huis, heeft ze in het verleden al verschillende Bijbelstudies gehad bij andere denominaties. Bij een eerdere doopdienst stak ze haar hand op om de volgende gedoopte te zijn. Ze begon toen haar persoonlijke Bijbelstudie met de ouderlingen en op 20 september liet ze zich door ds. Tabitha Cedenio emotievol dopen in het doopvont van Het Lichtpunt. Ze geeft aan nu heel erg blij te zijn dat Jezus haar redder is, want dat was altijd haar wens. Zie ook het stukje van de doop van Gerlinda Salcedo op 11 oktober.

4 oktober 2025/Rotterdam *International*
Charlize Lijfrock, Lakeésha Inees en Ameleigh van Rijssel/berg Charlize (16), Lakeésha (27) en Ameleigh (15) K

ontvingen de doop tijdens een indrukwekkende dienst. Naast uitgenodigde familie en vrienden was het kerkgebouw ook vol met geüniformeerde padvinders en master guides; Charlize

PS/DOOPBERICHTEN

en Ameleigh zijn beiden lid van de Padvinderclub ORION. De doopdienst viel midden in onze jaarlijkse opwekkingsdienst (14 dagen) waar jong en oud gemotiveerd werden door de inspirerende boodschap van verschillende predikanten. In de eerste week spraken ds. Stennett Ross, Gabriel Kwayie en gastpredikant D. Dunelson over het thema Revive us Again. De tweede week kwam gastspreker br. Asher McKenzie uit London de gemeente – met name de jongeren – aanmoedigen om verbonden te blijven met en in Christus.

11 oktober/Eindhoven Gerlinda Salcedo L

Niet lang na de doop van Chance Antoinette op 20 september vroeg

Gerlinda ook om Bijbelstudie. Ze komt uit een adventisten-gezin. Haar zus heeft zich een aantal jaren geleden laten dopen, en nu vindt ze dat de tijd daar is om de weg terug te vinden naar Christus. Het heden en verleden kwamen samen op een punt van dankbaarheid; dankbaar voor haar leven en dat ze is opgegroeid in een huishouden vol vertrou-

wen in de Heer. Ze begon met het loslaten en het besef dat God er altijd is. Haar vertrouwen in de Heer heeft geholpen met het loslaten van het idee dat ze controle moet houden op haar leven. Dat liet ze los en ging vertrouwen op het plan van God met haar leven. Op 11 oktober heeft ze zich onder toezien van een volle kerkzaal laten dopen door ds. Bismark Dwura, en is nu al zeer actief met het geven van specials en helpen met kindersabbatschool. Gerlinda en Chance volgden de Bijbelstudie samen en werden goede vriendinnen. Het plan was dat ze ook samen gedoopt zouden worden, maar door omstandigheden werden het twee aparte doopdiensten. Dubbel feest dus in Eindhoven!

PS

van Adventkerken. Zijn grote creativiteit bleek vooral in hoe hij het landelijke scoutingwerk in de Adventkerk vormgaf.

Karel C. van Oossanen

20 dec 1931 – 29 okt 2025

Op 29 oktober overleed ds. Karel C. van Oossanen in zijn woonplaats Soest. Hij werd 93 jaar en overleefde zijn vrouw Stenie een vijftal jaren. Hij laat twee zoons en twee dochters met hun gezinnen achter. Karel was zijn gehele leven nauw betrokken bij de Adventkerk. Hij werd geboren in een adventistisch predikantengezin en volgde in het voetspoor van zijn vader. Hij studeerde theologie en werd predikant in de adventgemeente in Leiden en Gouda. Na enige tijd werd hij vooral ingeschakeld bij het jeugdwerk en na enige tijd werd hij de coördinator van het jeugdwerk in de Nederlandse Unie

In 1971 werd Karel van Oossanen gekozen tot voorzitter van de Adventkerk in Nederland. Die functie zou hij zestien jaar lang vervullen. Zonder enige twijfel was hij een van de meest competente en inspirerende leiders die de kerk ooit heeft gehad. Na deze lange bestuursperiode in Nederland werd hij gekozen tot algemeen secretaris van de kerk in de Trans-Europese Divisie, de organisatie die destijds het toezicht had op de werkzaamheden van de kerk in 37 landen in en buiten Europa. Die functie bekleedde hij tot 1995. In de jaren daarna – ook toen hij al met emeritaat was – keerde hij terug naar pastoraal werk in enkele lokale gemeenten.

Karel sukkelde al geruime tijd met zijn gezondheid. De situatie werd moeilijker nadat hij vorig jaar zijn heup brak. Na een recente val binnenshuis verslechterde zijn conditie snel en overleed hij enkele dagen nadat hij naar een hospice was gebracht. Op 5 november vond de crematieplechtigheid plaats. Daaraan voorafgaand was er een bijeenkomst voor familie en enkele genodigden, waarbij naast zoon Jurgen en dochter Birgitte ook zwager ds. Ton Steens, en twee vrienden (ds. Bram van der Kamp en ds. Reinder Bruinsma) herinneringen aan Karel met de aanwezigen deelden. Zij beaamden elk op hun eigen manier de woorden die op de kaart stonden: Hij is van ons heengegaan “na een leven vol liefde, goedheid en hartelijkheid en tot het laatste toe betrokken bij iedereen die hem dierbaar was.” Karel van Oossanen stief in de overtuiging dat hij kon bouwen op de belofte van Jezus: “Ik ben het die de doden laat opstaan, Ik ben het die leven geeft. Iedereen die in Mij gelooft zal leven, ook als hij sterft” (Joh. 11:25, BGT).

*Op moeilijke stukken van je levenspad
Is het fijn als een ander je een helpende hand biedt
Zo kun je samen weer verder
Waar zullen we naar toe gaan? vraag je misschien
Ga naar God! Ga met God wandelen!*

Fotopoëzie (paratekst)/Jeanette Lavies

Van de voorzitter

Snapshot freddy/Shutterstock.com

Het eerste evangelie in het Nieuwe Testament is het evangelie van Matteüs. De schrijver van dit evangelie is de voormalige tollenaar die door Jezus zelf geroepen werd om Hem te volgen. Matteüs heeft er geen moment over nagedacht en was direct bereid alles achter te laten en een leerling van Jezus te worden. We hebben vier evangeliën waarvan de schrijvers ieder een andere doelgroep voor

ogen hadden om te bereiken met het goede nieuws van Jezus Christus. Matteüs schreef zijn evangelie specifiek om de Joden te bereiken. Hij laat zien dat de komst van Jezus niet iets nieuws is, maar de vervulling van de beloften die in het Oude Testament door God zijn gedaan aangaande de komst van de messias en die nu in vervulling zijn gegaan in de persoon en het werk van Jezus van Nazaret. Hieraan refereert hij herhaaldelijk wanneer hij het verhaal van Jezus bekend maakt.

Zijn Joodse hoorders en lezers zullen heel veel dingen uit het Oude Testament hebben herkend. Wanneer Matteüs schrijft aan het begin van zijn evangelie dat een zekere Jozef een droom ontvangt, moeten zijn toehoorders automatisch gedacht hebben aan de Jozef uit lang vervlogen dagen die ook een droom had. Of wanneer hij schrijft over een koning die kinderen laat vermoorden, zullen de lezers zeker teruggedacht hebben aan de tijd van Mozes waar de koning ook jongetjes liet ombrengen.

Deze nieuwe Mozes gaat ook door het water en verblijft geen veertig jaar, maar veertig dagen in de woestijn. En zoals Mozes vijf boeken heeft geschreven, beschrijft Matteüs Jezus die vijf toespraken houdt op de berg. Het is daarom ook een beetje verwarrend van het Oude Testament en Nieuwe Testament te spreken alsof deze los van elkaar staan. Matteüs maakt duidelijk dat het verhaal van God met zijn volk gewoon doorgaat. Je zou bij wijze van spreken de pagina waar staat 'Het Nieuwe Testament' eruit kunnen scheuren, want het is een doorlopend verhaal. De beloften die zijn gegeven gaan nu in vervulling. Het evangelie van Matteüs is daarom ook met recht het eerste evangelie in onze Bijbel.

Het christelijk geloof is daarom kenmerkend dat het niet achterom kijkt naar het verleden, maar juist op de toekomst is gericht. God doet nu iets nieuws en realiseert zijn koninkrijk van vrede wat is beloofd. We zien uit naar de terugkeer van Jezus in de toekomst. In Openbaring openbaart God zich als de God die was, is en zal komen! Dit geldt ook voor het Adventisme. Ellen White heeft de bekende uitspraak gedaan dat wij niets te vrezen hebben voor de toekomst, tenzij wij vergeten hoe God ons in het verleden heeft geleid. Ook onze kerk is gericht op de toekomst. We zijn dankbaar wat God in ons midden heeft gedaan in het verleden en in dat vertrouwen gaan we de toekomst tegemoet. Laten we in dat Godsvertrouwen voorwaarts gaan. Niet achteromkijkend naar wat geweest is, uitziende naar wat God voor ons heeft voorbereid. ▣

Rob de Raad is voorzitter van de Nederlandse Adventkerk.